

FORȚA PROSTIEI

Ec cazul să recunoaștem că prostia nu e apanajul exclusiv al vechilor societăți, vreau să spun că ea n-a rămas la porțile socialismului și oricât am fi vrut noi să ne imaginăm noua societate ca o stare ab initio, edenică, prostia și-a făcut nefericita ei datorie și în spațiul nostru și își mai face această nefericită datorie uneori cu un surprinzător succes.

Sigur, proliferarea prostiei nu ține numai de faptul – un fapt din o mie - că, de exemplu, s-a înțeles că la noi, în socialism, nimeni nu rămâne corijent, nimeni nu rămâne repetent, deci toți sunt deștepti și automat promovabili.

S-a înțeles, zic, pentru că adevărul este că o asemenea indicație n-a existat niciodată și nici nu putea să existe, dar iată că, fără nicio indicație, se practică al dracului metoda pedagogică unică după care toată lumea e promovabilă. Și ce aud eu? Că, într-o localitate din Oltenia, un sătean a hotărât să nu-și mai trimită fiica la școală, pentru că mai are un an, doi și tot se mărită. Și atunci, după indicația lăutărească amintită, profesorii se duc acasă la sătean să-i pregătească fata care, evident, nu învață nimic și ei trec cu note din burtă,

cum se spune, ca să nu se anunțe în vreo ședință că un copil n-a venit la școală sau a rămas repetent. Știe și directorul școlii povestea, și primarul orașului, toată lumea își dă seama că e o prostie, dar toată lumea nădușește în numele ei.

La o altă școală un copil e direct oligofren, însă familia nu vrea să-l dea la școala specială și profesorii îl cară după ei ca niște Cristoși crucea pe Golgota, din an în an, a ajuns prin clasa a șaptea și el nu știe să scrie. Sigur, avem de-a face cu o prostie unică în felul ei, pentru că nu mi închipui că la o inspecție, la una din inspecții, cineva de la centru n-a aflat de poveste și atunci înseamnă că un județ întreg participă la împlinirea acestei prostii cu o osândire la fel de unică.

Sigur, n-o să colecționez eu, acum, toate exemplele care atestă cât de puternică e prostia și câtă ambiție presupune apărarea ei mai ales atunci când la ea participă mai multă lume pentru că, paradoxal, cu cât mai numeroși sunt cei care știu că slujesc o prostie, cu atât se și ambiționează ei s-o păstreze intactă.

Mai grav este faptul că se știe că anume fapte sunt rezultatul prostiei, izvorâtă din

incompetență, din lașitate, din oportunism, din lichelism, din devotament orb – și tot n-am epuizat sursele prostiei.

Grav este și faptul că despre prostie se vorbește chiar deschis și fără umbră de jenă de către chiar cei care participă la perpetuarea prostiei și ei singuri povestesc siderați prostia pe care o slujesc.

S-a dus dracu' rușinea, s-a dus dracu' ambiția învățaturii, s-a dus dracu' educația, absolvirea școlii nu mai are nicio valoare și atunci de ce să ne mai mirăm că nimeni nu mai ia în serios patalamaua.

E de mirare că dintr-o asemenea școlarizare s-a ajuns ca mai toate cererile de încadrare să sune cam așa: *Subsemnatul, absolvent al școlii de zece clase, sau de douăsprezece clase, vă rog să mă încadrați pe un post corespunzător pregătirii mele.* Care pregătire? Pentru că el, cu pregătirea asta de mântuială, nu mai vrea să muncească, ci să conducă, să supravegheze pe alții să muncească, și prostia ia proporții.

Ia proporții și devine o forță.

DINU SĂRARU

Romanta nemuritoare

Aș vrea iar anii tinereții ! ...

Versuri de Harry NEGRIN

Aș vrea iar anii tinereții
Și mintea mea de-acum!...
Azi știu ce-nseamnă rostul vieții
Spre care țel, pe care drum.

Aș vrea să am iar înainte
Toți anii ce-au trecut,

Și-atâtea-nvățături de minte
Să mi le-aștern drept început.
Acum aș ști să mă feresc
De tot ce-a fost doar amăgire,

Și cum aș ști să prețuiesc
Orișice clipă de iubire...

De ce n-am anii tinereții
Și mintea mea de-acum?
Dar zboară primăvara vieții
Nici nu știi când, nici nu știi cum.

I-aș da povață inimii,
Să nu mai zburde în neștire,

Muzica de Henry MĂLINEANU

Și-aș învăța-o eu ce e
Adevărata fericire...

De ce n-am anii tinereții
Și mintea mea de-acum?
Dar nimeni n-are-n trenul vieții,
Decât un drum, un singur drum!

LA PAS, PRIN CAPITALA BANATULUI • LA PAS, PRIN CAPITALA BANATULUI

IOAN HAȚEGAN

De când are Timișoara universitate? Cel mai probabil din anul 1844, atunci când se deschid cursurile Facultății de Drept. Drept este și faptul că această primă formă de învățământ universitar se desființează odată cu revoluția din '48. Odată cu începutul veacului, orașul și Primăria reiau timide demersuri pentru înființarea unei școli politehnice. La 1907, ca și la 1916, demersurile nu primesc nici un răspuns. Pe 27 februarie 1920, primarul Stan Vidrighin înaintează Consiliului Diligent (forma de guvernământ a ținuturilor unite cu România) un memoriu în care cere, pentru Timișoara, Școală Politehnică. Pe 22 octombrie 1920, Consiliul de Miniștri al României aprobă înființarea - cu începere din 15 noiembrie 1920 - cursurilor universitare. Pe 11 noiembrie 1920, regele Ferdinand I iscălește decretul regal corespunzător, cu nr. 44.882. Cursurile primului an au început pe 29 noiembrie

Politehnica (veche)

1920, în localul fostei școli comunale din Cetate, str. Telbisz. În 1923 începe construirea primelor pavilioane: corpul principal, căminul, laboratoarele etc. Pe 11 noiembrie 1923, în prezență regală, este deschis noul complex, iar o placă de marmură - așezată la intrare - immortaliza eve-

nimentul. Ceea ce impresionează sunt, în primul rând, proporția și armonia clădirilor, construite într-un stil ce aduce aminte de vechile lăcașuri și palate românești din epoca medievală târzie. Urmăriți cărămida aparentă, urmăriți ancadramentele intrărilor și ferestrelor, acoperișurile ce nu strivesc construcția, dar și arabescurile de pe restul clădirilor. Un spațiu universitar de excepție, cu dascăli extraordinari și studenți ce vor deveni, la rândul-le, personalități ale vieții românești. De la cele patru facultăți inițiale, Politehnica timișoreană s-a dezvoltat într-un vârtej amețitor. An de an s-au adăugat alte construcții, alte facultăți, în așa fel încât acum, la aproape 90 de ani, complexul politehnic este un monument în sine și prin sine. Larga recunoaștere internă și internațională a valorii dascălilor și studenților este răsplata trudei de fiecare zi. Numărul premierelor științifice și industriale, creație proprie, este impresionant. Cinste celor ce au făcut și fac aici școală adevărată!

Foaia de Jimbolia

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

COOPERARE ÎN DOMENIUL TRANSPORTULUI PUBLIC ÎNTRE Jimbolia și MÓRAHALOM

În data de 1 martie 2019 a început implementarea proiectului „Transport verde – promovarea mobilității sustenabile în orașele înfrățite Jimbolia și Mórahalom”, acronim E-Transport, finanțat în cadrul Programului Interreg V-A România-Ungaria. Șirul evenimentelor a fost deschis în localitatea Mórahalom – Ungaria, care a găzduit conferința de lansare a proiectului în data de 27 iunie 2019. Cele două părți implicate în proiect sunt Orașul Jimbolia, România, în calitate de lider de proiect și

Societatea cu Răspundere Limitată Non-Profit de Informații și Servicii MÓRA-TOURIST din Mórahalom, Ungaria, ca partener.

Obiectivele principale ale proiectului sunt: crearea unui sistem de transport public favorabil mediului înconjurător, dezvoltarea transportului public local din Jimbolia și Mórahalom și consolidarea legăturilor dintre comunitățile situate de ambele părți ale frontierei româno-maghiare.

Proiectul vizează, așadar, dezvoltarea unor

rețele de transport public local atât în Jimbolia, cât și în Mórahalom, care să poată fi conectate la serviciul de transport public transfrontalier.

În cadrul proiectului, Jimbolia va achiziționa microbuze necesare înființării sistemului de transport, va construi o parcare dotată cu o stație de încărcare pentru autovehiculele electrice, va amplasa un „copac digital” cu conexiune Wi-Fi, iar la Mórahalom se va achiziționa un microbuz electric de mici dimensiuni și se vor construi două stații de încărcare cu parcare.

POMPIERII jimbolieni, CAMPIONI JUDEȚENI

Pompierii din Jimbolia au câștigat mai multe titluri de campioni județeni. Echipa SVSU Jimbolia a participat la etapa județeană a concursurilor profesionale ale SVSU/SPSU, câștigând locul întâi la proba de ștafetă 4x100m, locul întâi la proba cu obstacole, locul întâi la proba de intervenție și locul întâi pe plan general. Evenimentul a fost organizat de ISU Timiș. Pompierii din orașul nostru s-au calificat la faza interjudețeană ce va avea loc în județul Sălaj.

SERVICIU GRATUIT

După cum se cunoaște deja, în orașul Jimbolia a fost schimbat operatorul de salubritate, iar noua societate nu ridică iarba rezultată în urma îngrijirii spațiului verde și a gazonului.

Pentru a veni în întâmpinarea cetățenilor, Primăria Orașului Jimbolia a decis să le pună la dispoziție un serviciu gratuit care să rezolve această problemă.

Astfel, firma PEISAJ-HOSTA ridică, încă din data de 24 iunie, din două în două săptămâni, doar în zilele de luni, iarba care a rezultat din tunderea spațiilor verzi.

Serviciul este unul gratuit, dar locuitorii orașului Jimbolia trebuie să respecte o serie de condiții. Ei vor depozita iarba în saci transparenți și vor ține seama de programul anunțat. Totodată, în acești saci nu va fi depozitat niciun alt material, cu excepția ierbii.

DARIUS-ADRIAN POSTELNICU,
PRIMARUL ORAȘULUI Jimbolia

CONCERT DE CHITARĂ CLASICĂ

La Muzeul Presei „Sever Bocu” din Jimbolia a avut loc un concert de chitară clasică. Protagonistii concertului au fost Florin Țubucan (Jimbolia) și Andrei Cofaru (Timișoara), elevi ai Colegiului Național de Artă „Ion Vidu”, coordonați de profesorul Alexandru Crețescu.

UTILITĂȚI PENTRU blocurile ANL

Primăria Orașului Jimbolia va executa o serie de lucrări la noile blocuri construite de Agenția Națională pentru Locuințe (ANL). Este vorba despre lucrări de bransament la rețelele de utilități publice (electricitate, gaze naturale, apă și canal). De asemenea, aleile de acces în aceste blocuri urmează să fie pavate.

Agenția Națională pentru Locuințe va preda Primăriei Jimbolia aceste blocuri, iar potrivit ultimei estimări, recepția ar urma să aibă loc la finalul lunii iulie.

Dacă lucrurile decurg potrivit calendarului, viitorii locatari ai acestor blocuri își vor primi cheile apartamentelor până la sfârșitul acestui an.

În cele două blocuri noi ANL de pe strada George Enescu sunt 60 de apartamente, dintre care 24 cu o cameră, iar 36 cu două camere.

Investiția ANL se ridică la 7 milioane de lei.

FINAL DE AN ȘCOLAR CU BUCURII ȘI EMOȚII

Au fost momente încărcate de emoție pentru elevii unităților de învățământ din Jimbolia, la finalul de an școlar.

S-au auzit deopotrivă ropote de aplauze și râsete, dar și sunetul ultimului clopoțel. S-a simțit emoția finalului de an școlar și bucuria că începe vacanța mare.

Dascălii au citit pentru ultima oară în acest an școlar catalogul, iar fiecare elev a răspuns „prezent”.

Și în acest an, Asociația „Pro Școala” a oferit premii de excelență elevilor care au obținut rezultate foarte bune la concursuri și olimpiade școlare.

Le dorim tuturor elevilor „Vacanță plăcută”!

PARCARE ÎN FAȚA SPITALULUI DR. KARL DIEL

Au început lucrările pentru amenajarea unei parcări în fața Spitalului Dr. Karl Diel din Jimbolia.

Noua parcare va avea 110 metri lungime, iar valoarea contractului este de 260.000 de lei, bani care provin din bugetul local al Orașului Jimbolia.

În cadrul lucrărilor va fi creată o structură rutieră, apoi se va monta pavaj.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ANA-MARIA LAZĂR

Foiaia Aeroportului Internațional Timișoara „Traian Vuia”

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

TIMIȘOARA AIR SHOW 2019 UN NOU SPECTACOL AVIATIC DESFĂȘURAT CU SUCCES!

Acrobații fascinante cu avioane care au depășit bariera sunetului, parada motocicletelor, salturi ale parașutiștilor, foc și fum, un concert, sunt câteva elemente care s-au regăsit între surprizele de care au avut parte cei peste 15.000 de oameni care au asistat la spectacolul aerian organizat de aeroportul Timișoara.

Un număr impresionant de aproximativ 15.000 de persoane au venit sâmbătă seara, 15 iunie a.c., la aeroportul Timișoara să asiste la cel mai mare eveniment aviatic din vestul țării.

„În fiecare an spunem că mitingul aviatic a fost cel mai complex miting aerian organizat de aeroportul Timișoara. Asta credem și

spunem și anul acesta. Astfel, ne dăm seama că, de fapt, de la an la an îmbunătățim programul, organizarea și în fond desfășurarea evenimentului. Dovadă stă și numărul tot mai mare al participanților. Cea de-a șasea ediție a Timișoara Air Show a fost, din nou,

un succes. Mai putem spune că, după o perioadă ploioasă, aseară am avut parte de o vreme foarte bună. Mulțumim tuturor spectatorilor pasionați de aviație, care au venit într-un număr atât de mare, partenerilor, piloților și tuturor celor implicați în organizarea acestui eveniment”, a spus directorul aeroportului, Daniel Idolu.

Timișoara Air Show 2019, organizat de Aeroportul Timișoara, a avut sprijinul Consiliului Județean Timiș, Asociației Patronale a Aeroporturilor din România, Primăriei Ghironda, Ministerului Apărării Naționale și al altor instituții publice și societăți comerciale.

NOU!
din AUGUST 2019

Karlsruhe / Baden-Baden (GERMANIA) Nuremberg (GERMANIA) Billund (DANEMARCA) Doncaster / Sheffield (ANGLIA)

Timisoara Traian Vuia Airport www.aerotim.ro

Foaiia de Făget

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

LAUDĂ LUI DUMNEZEU, PE ALTARUL ȚINUTULUI FĂGETULUI

În Duminica a II-a după Rusalii (a Sfinților Români), Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, a poposit în mijlocul comunității Botinești, filie ce aparține de parohia Surducu Mic, din Protopopiatul Făget. Cu acest prilej, Chiriarhul a târnosit biserica cu hramul „Pogorârea Duhului Sfânt” și a sfințit pictura bisericii.

În primele ore ale dimineții, soborul de preoți și diaconi, condus de protopopul Bujor Păcurar din Făget, a întâmpinat pe Părintele Mitropolit Ioan, apoi a fost târnosită biserica și sfințită pictura bisericii. La eveniment au participat autorități ale administrației locale și județene, credincioși din zona Făgetului, dar și numeroși credincioși din comunitatea de aici.

Sfânta Liturghie a fost oficiată de Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, alături de soborul

preoților slujitori, iar răspunsurile liturgice au fost date de tineri teologi, iubitori de muzică bisericească din Parohia Timișoara-Cetate.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan a tâlcuit pericopa evanghelică de la Matei cap. 4, 18-23, unde se vorbește despre chemarea primilor apostoli, de asemenea au fost amintiți și sfinții români, pe care pământul românesc i-a odrăslit.

La final, părintele paroh Georgel Jilavu a mulțumit Chiriarhului pentru dragostea arătată pentru comunitatea de aici și pentru darurile primite, asigurându-l pe Părintele Mitropolit, că și pe viitor, împreună cu credincioșii din parohie și filie vor aduce laudă lui Dumnezeu, pe altarul ținutului Făgetului.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Doamna Valeria Neagu din orașul Făget, ne întreabă ce putem să-i spunem privitor la evaluarea profesională a funcționarilor publici? În primul rând, stimată doamnă, începând cu anul 2020, funcționarii publici vor risca scăderea salariului, dacă nu vor lucra corespunzător cu atribuțiile ce le revin. Mai exact, funcționarii publici care, în urma evaluării profesionale anuale, vor obține rezultate mediocre, vor risca scăderea salariului timp de un an, după cum prevede Codul administrativ al României, care a fost publicat recent în Monitorul Oficial. Totodată, va apărea și varianta acordării de prime pentru cei care se descurcă bine.

În prezent, singurele variante sunt promovarea sau eliberarea din funcție.

Procesul de evaluare anuală a performanțelor profesionale ale funcționarilor publici va suferi o modificare importantă față de regulile aplicabile acum, însă abia din anul 2020.

Schimbarea va fi referitoare la felul în care este folosită această evaluare anuală pentru a determina ce se întâmplă cu un funcționar public. Astfel, calificativele obținute la evaluarea profesională vor fi avute în vedere la:

- promovarea într-o funcție publică superioară;
- acordarea de prime, în condițiile legii;
- diminuarea drepturilor salariale cu 10% până la următoarea evaluare anuală profesională, pentru funcționarii publici care au obținut calificativul „satisfăcător”;
- eliberarea din funcție.

Momentan, doar punctele unu și patru ale acestei liste figurează în legislație, ceea ce înseamnă că evaluarea e luată în calcul numai când vine vorba de promovare sau concediere. Din 2020, evaluarea va fi luată în calcul și pentru recompensarea sau reducerea salariilor funcționarilor publici.

Rubrica școlii

BACALAUREAT

Bacalaureat, cu pluralul „baccalaureate”, în limba română, este un împrumut din limba franceză, „baccalaureat” – având ca etimon latinescul „baccalaureatus”. În limba franceză veche, cuvântul denumea un rang de începător pentru un tânăr care voia să intre în cavalerie, fiind un termen calchiat după structura latinească „bacca laurea”, care înseamnă „boabe de laur”.

În limbajul actual, „bacalaureat”, în limba română, are sensul de examen care se susține, la mai multe discipline, la absolvirea liceului, marcând încheierea unui ciclu de învățământ, și a cărui promovare permite înscrierea într-o instituție de învățământ superior.

„Bacalaureat, -ă”, „bacalaureați, -te” sunt substantive prin care se denucesc persoanele care au trecut de examenul de bacalaureat.

Primul bacalaureat s-a susținut în Franța, în 1801, în urma unui decret dat de Napoleon Bonaparte, moment de referință în dezvoltarea învățământului modern. După modelul din sistemul de învățământ francezesc, în România, acest examen de absolvire a unui ciclu de învățământ de cultură generală, a fost introdus în anul 1925, în vremea în care, în guvernul Ion I.C. Brătianu, Ministru al Instrucțiunii Publice era medicul Constantin Angelescu, nepot al lui Spiru Haret, profesor universitar, matematician și astronom, cu studii făcute la Paris.

POEȚI DIN ȚARA FĂGETULUI: GEORGE GÂRDA

Căți își mai amintesc că autorul celebrei butade „Tăt Banatu-i frunceal!” este cunoscutul poet în grai bănățean, George Gârda.

Avocat cu studii universitare la Budapesta, George Gârda a participat la Adunarea Națională de la Lugoj din 3 nov. 1918, când a fost ales Comandant-adjunct al unui Batalion al Gărzii Naționale din orașul de pe Timiș, înființând un asemenea batalion și la Făget, sprijinind astfel delegații bănățeni să participe la Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia din 1 Decembrie 1918.

După săvârșirea Marii Uniri, a fost ales deputat în primul Parlament, rostind – în Adunarea Constituantă a României reîntregite – un discurs memorabil cu tema „Banatul nu-i pierdut”.

Prima poezie reușită, în grai bănățean, scrisă de George Gârda, a fost „Izâmbanu” (trenul) creată în anul 1902 și pe care o publicăm în „Foaia de Făget”, ca un dar al orașului cu castani, pentru toți cititorii noștri din Țara Banatului.

Uicie, Ioanie, izâmbanu

Uicie, Ioanie, izâmbanu,
Mă, trăzni-l-ar Dumniezău,
Așa joavină-nșierată,
N-am văzut dă când mi-s ieu!

Da-i stâns păstă piept și foale,
Tăt cu fierie-ncărligacie,
Și cum fuje-alunecând,
Pă pișioarie-neverigacie!

Uicie lampa albă-n fruncie,
S-uicie coșu în spinare,
Uicie șie dă căși în coadă,
Șie pișioarie scurcie are!

Pufăie pă nări într-una,
Găfăie lung și-nghiesat,
Și-așa buie dă năpraznic,
Ca un drac împieliat.

Uicie, niemfi cum scot capu,
Și niemțoaiice cu se uită,
Oare cum de nu să-mburdă,
Cu atâta lumie multă?

Mă, hai iucie să ne-ascungiem,
În pădure, sus pă coastă,
Că d-apucă pă cărare,
Vai și-amar dă pielea noastă!

EVENTIMENT CULTURAL

O TRECERE PRIN LUMEA LUI SORIN TITEL

GHEORGHE MIRON

O introducere în lumea rurală bănățeană prin intermediul arhitecturii bisericesti și a romanelor lui Sorin Titel va avea loc în 27 iulie, de la ora 8.00, în Țara Făgetului, județul Timiș.

Cu acest prilej, vor fi vizitate șapte biserici de lemn și un muzeu, toate, în combinație cu cinci momente de lectură itinerantă și un târg de carte la pauza de masă.

De organizare s-a ocupat Asociația Culturală Ariergarda. Plecarea va avea loc de la Casa Adam Müller Guttenbrunn, Timișoara, la ora 8.00.

Dintre obiectivele vizitate amintim: Biserica de lemn Sf. Apostoli Petru și Pavel, Muzeul de Istorie și etnografie din Făget, Biserica de lemn Cuvioasa Parascheva; Biserica de lemn Sf. Paraschiva; Biserica de lemn Sf. Ioan Boțezătorul etc.

PAGINĂ COORDONATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Lipova

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

MULȚUMESC CETĂȚENILOR PENTRU ÎNȚELEGERE

MIRCEA JICHICI, PRIMAR AL ORAȘULUI LIPOVA

Au trecut 705 ani de la cea dintâi atestare documentară a orașului Lipova. Orașul născut din contopirea a trei așezări istorice: Radna și Șoimoș pe malul drept al Mureșului, respectiv Lipova istorică, pe malul opus. Lipova este una dintre puținele localități din România, care mai păstrează urme ale stăpânirii turcești. Bazarul turcesc unic în țara noastră și canalizarea, sunt funcționale încă după mai bine de patru secole.

Spuneam că se împlinesc, în acest an, 705 ani de la prima consemnare a orașului care, cândva, demult, a fost mai înfloritor și mai dezvoltat decât Aradul, actuala capitală de județ. Ei bine, doar în acești ani, de când la conducerea primăriei a venit domnul ing. Mircea Jichici, orașul a început să-și

recapete frumusețea de odinioară. Ample lucrări de restaurare, refacerea drumurilor, construcția spitalului, ori aducerea gazului metan în gospodăriile cetățenilor, sunt doar câteva din proiectele majore, unele împlinite, altele în curs de definitivare pe care acest destoinic edil le-a marcat cu munca sa. Pentru acestea toate și pentru altele nescrise aici, conducerea „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”, l-a nominalizat, în acest an, pe domnul Mircea Jichici, la titlul de „Primar al Țării Banatului cu Placheta de Excelență”!

Despre această înaltă distincție, vom publica, într-o ediție viitoare a jurnalului nostru, opinia viitorului laureat. Până atunci, însă, dacă tot am vorbit despre lucrări aflate în faza de restaurare, am mai aflat de la domnul primar, că dorește să aducă la cunoștința cetățenilor orașului Lipova, prin intermediul jurnalului interregional „Banatul”, demararea lucrărilor de reabilitare a Bisericii Ortodoxe „Adormirea Maicii Domnului” din Lipova. Astfel, ne-a confirmat Domnia Sa, „începând cu data de 18.06.2019, au fost demarate lucrările de

reabilitare a Bisericii Ortodoxe din Lipova. Lucrările de reabilitare se desfășoară în cadrul proiectului „Consolidare, restaurare, conservare biserică, amenajare incintă, restaurare și consolidare împrejmuire, realizare corp Anexa C2 și lumânărar C3, iluminat arhitectural ansamblu la Biserica „Adormirea Maicii Domnului”.

Întrebat de prețul acestei lucrări, domnul primar ne-a spus: „Valoarea totală a proiectului este de 21.230.170,40 lei, suma fiind asigurată prin Programul Operațional 2014-2020, Axa 5, Prioritatea de Investiții 5.1 - Conservarea, protejarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului natural și cultural. Cât despre durata de execuție a lucrărilor, aceasta va fi de 24 de luni.”

Cu acest prilej, domnul primar ne-a rugat să consemnăm că: „Pentru disconfortul creat pe perioada de execuție a lucrărilor, Administrația Locală a orașului Lipova și reprezentanții Bisericii Ortodoxe Lipova, își cer scuze și transmit mulțumiri cetățenilor pentru înțelegere!

ROXANA FURDEAN

EROII NEAMULUI ROMÂNESC COMEMORAȚI LA LIPOVA CU OCAZIA SFINTEI SĂRBĂTORI A ÎNĂLȚĂRII DOMNULUI ISUS HRISTOS

Recunoștința este memoria inimii, spunea Balzac și mi-am amintit spusele, sale la Lipova, în mare zi de sărbătoare, cea a Înălțării Domnului Isus Hristos, când conducerea Primăriei și Consiliul Local al Orașului Lipova au desfășurat un deosebit program cu manifestări culturale și religioase, dedicat comemorării eroilor neamului.

Prin festivitățile din Lipova, organizatorii și toți cei care au participat la programul desfășurat și la slujbele religioase de pomenire, au exprimat cele mai profunde sentimente de recunoștință și glorie eternă, celor care au fost eroi, eroi ai neamului românesc.

Sărbătoarea Înălțării Domnului mai este cunoscută în popor și sub numele de Ispas, în amintirea unicului martor care, conform legendei, ascuns printre pietre, ar fi văzut cu proprii ochi evenimentul și l-a făcut cunoscut tuturor celor care aveau urechi să audă. În calendarul creștin ortodox, în această zi sfântă sunt pomeniți și celebrați și Eroii Neamului și toți cei căzuți de-a lungul veacurilor „pe toate câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului” (din Sfânta Liturghie de duminică). La această sărbătoare împăratească a Înălțării Domnului, în toate catedralele, bisericile și mănăstirile ortodoxe din țară și străinătate sunt pomeniți ostașii, eroii și luptătorii români, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, pentru apărarea

patriei și a credinței strămoșești, pentru libertatea și demnitatea poporului român.

Și la Lipova, cu ocazia acestei mari sărbători religioase – Sărbătoarea Înălțării Domnului sau Ispasul - au avut loc, cum spuneam, diverse manifestări culturale și religioase.

În deschiderea programului, începând cu ora 10:30, în cadrul unui ceremonial militar și religios, s-a oficiat o slujbă de pomenire a eroilor, la Troița și Monumentul Eroilor aflat în Parcul din fața Bisericii Ortodoxe din Lipova, unde a avut loc, bineînțeles și o acțiune de depunere de coroane din partea instituțiilor locale prezente la această desfășurare. În continuarea acestui moment, festivitățile s-au desfășurat după următorul program:

- ora 11:00 - Slujbă religioasă de pomenire și depuneri de coroane la Monumentul Eroilor din incinta Cimitirului Vechi din Lipova

- ora 11:30 - Slujbă religioasă de pomenire și depuneri de coroane la Monumentul Eroilor din Parcul Radna

- ora 12:00 - Slujbă religioasă de pomenire și depuneri de coroane la Troița din curtea Bisericii Ortodoxe Șoimoș

- ora 12:30 - Slujbă religioasă de pomenire și depuneri de coroane la Troița din curtea Bisericii Ortodoxe Radna.

Pentru ca aceste ample acțiuni să fie posibile, alături de organizatori, Primăria și Consiliul Local al Orașului Lipova, au participat și s-au implicat reprezentanții instituțiilor locale, reprezentanții partidelor politice, dar și reprezentanți ai altor organizații din localitate. La ceremonie au participat: reprezentanți ai Primăriei Orașului Lipova: Adela Popescu - reprezentant Cabinetul Primarului, Adrian Antoche - reprezentant Birou Cultură-Sport, reprezentanți ai Consiliului Local al Orașului Lipova, Donțu Lucian - director Liceul „Atanasie Marienescu” Lipova, Oviduța Berindei - director Liceul „Sever Bocu” Lipova, aceștia fiind însoțiți de cadre didactice și câteva zeci de

copilași din cadrul celor două licee lipovene, care cu flori în mână au participat foarte mândri la manifestările organizate.

Alături de aceștia, la eveniment, au mai luat parte reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe din Lipova, Șoimoș și Radna - preoții Raul Moț, Vasile Jivănescu și Mircea Șirian, care au oficiat slujbele religioase de pomenire la Lipova, Șoimoș și respectiv Radna, cadre militare de la Poliția și Jandarmeria Orașului Lipova, reprezentanți din cadrul ACMRR - Filiala Lipova (Asociația Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere - Filiala Lipova), reprezentanți ai Cultului Eroilor - Filiala Lipova, reprezentanți ai Ocoalelor Silvice Lipova și Radna, precum și reprezentanți ai diferitelor instituții din orașul Lipova și ai partidelor politice, cărora, conducerea Primăriei și Consiliului Local Lipova, le transmite încă o dată, și pe această cale, mulțumiri deosebite pentru participare și colaborare.

„Vă mulțumim tuturor celor care astăzi ați fost parte din manifestările deosebite organizate în orașul Lipova și alături de dumneavoastră, împreună, prin sfințele slujbe și rugăciuni, am comemorat și am adus GLORIE ETERNA EROILOR NEAMULUI!” au fost cuvintele transmise de către reprezentanții Primăriei Orașului Lipova, în încheierea programului cultural-religios pregătit pentru această zi sfântă, cu o mare însemnătate spirituală și patriotică.

PAGINĂ REALIZATĂ CU SPRIJINUL DOMNIȘOAREI ADELA POPESCU

Foaia de Giarmata

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

A păstra familia aproape este cel mai important aspect pentru orice om

Virgil BUNESCU - Primar al comunei Giarmata

Domnul ing. Virgil Bunescu, se află mereu în competiție cu sine, după cum am aflat de la oamenii care îl cunosc și îi apreciază inițiativele și, după cum singură am constatat la finalul dialogului de mai jos.

Spuneam în trecuta noastră întâlnire, domnule primar, că preconizați ca la 1

ieunie 2020, să oferiți, ca să spun așa, tinerilor din comuna Giarmata, elevilor mai exact, cea mai modernă școală din județul Timiș.

▶ Dacă așa am spus, atunci voi încerca să-mi păstrez promisiunea. E una din dorințele mele cele mai mari și, așa cum am afirmat în repetate rânduri, voi duce la îndeplinire acest proiect.

Pot să vă întreb, acum când ne-am reîntâlnit și am înodat dialogul chiar de unde l-am întrerupt la trecuta întrevvedere, ce veți face cu actuala și bine întreținută clădire a școlii din comuna dumneavoastră?

▶ Așa după cum ai menționat, actuala clădire am modernizat-o deja, clădirea veche, ca să-i spunem astfel, a beneficiat de ample lucrări de modernizare, de reabilitare, acolo am schimbat până și acoperișul, ea va rămâne funcțională evident, pentru că așa cum am mai spus, noua școală, vine să completeze armonios activitatea școlii de acum. De altfel, noi avem chiar un deficit de locuri de învățământ.

Îmi spuneți odată că pentru dumneavoastră,

toate proiectele sunt egale ca importanță.

▶ Și acum spun același lucru, atunci când sunt întrebat, dar noua școală este și va rămâne proiectul meu de suflet. Sigur că importante sunt toate investițiile, orice comunitate își dorește să fie în perimetrul său un grad de civilizație cât mai ridicat, uneori chiar apropiat de cel urban, dar eu, țin să evidențiez asta, mi-am exprimat deseori dorința de a nu distruge partea frumoasă a satului, a mediului rural, prin acceptarea cu orice chip a urbanului. Vezi dumneata, de foarte multe ori, acceptarea necondiționată, imitarea, mai bine zis, a unui anumit mod de a fi al orașului, nu se pliază pe sufletul satului, și dacă se insistă, atunci frumusețea satului se alterează. Eu îmi doresc un sat cu dotări, cu utilități moderne, dar un sat care să își păstreze identitatea lui spirituală. Pentru că cei care vin să se stabilească aici, de la oraș, își doresc o altfel de lume, un altfel de univers, pentru că dacă ar fi identic cu cel de la oraș, de ce s-ar mai muta?

Dacă tot ați amintit de cei care vin din orașe, nu numai din Timișoara, cu dorința de a se stabili în comuna Giarmata, pentru ei, se acordă și locuri de case?

▶ Domnișoară Roxana, pentru asta trebuie să te pregătești, aici nu este vorba numai de locuri de casă, atunci când abordăm această problemă, ea trebuie privită în două direcții...

Anume?

▶ Întâi, ne-am gândit să acordăm locuri de casă, în special pentru tineri și familii tinere, dar și pentru ceilalți care, indiferent de vârstă, doresc

să „fugă”, din aglomerația orașului. Pentru toți aceștia, am pregătit până acum 500 de locuri, mai avem în vedere construcția unui cartier cu alte 500 de locuri, deci 1.000 de locuri pentru case de locuit, din care, 500, cum spuneam, au intrat deja în linie dreaptă. Dar am mai gândit ceva, nu numai locuri de casă, ci și locuințe de serviciu.

Cum ați ajuns la această inițiativă?

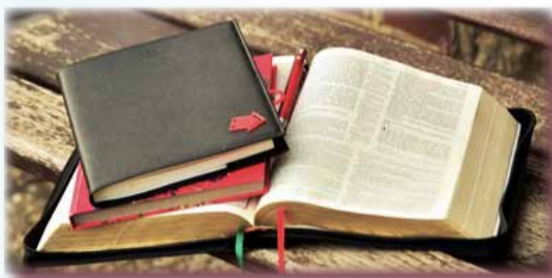
▶ Domnișoară, dezvoltarea platformei industriale, presupune și un număr crescut de muncitori, o creștere a forței de muncă, ori noi trebuie să fim pregătiți, să asigurăm acestor muncitori, posibilitatea de a locui împreună cu familiile lor, știut fiind că mulți din acești oameni, vin din alte județe, oameni care locuiesc, în momentul de față, cu chirie, ori în dormitoare comune. În acest caz, a le oferi o locuință de serviciu, cu toate dotările necesare unui trai decent, îl va determina, îl va încuraja pe acel muncitor, să-și aducă și familia alături de el, fără a se mai gândi să părăsească țara în vederea unui trai asemănător. Am gândit acest proiect și prin prisma copiilor, construind și pentru ei, creșe, grădinițe, școli, terenuri de sport, săli de sport, adică tot ce ține de buna dezvoltare a lor. Consider că a păstra familia aproape, este cel mai important aspect pentru orice om. Și chiar firmele vor fi mult mai mulțumite de acest aspect, care va scădea enorm timpul cu transportul, celuilor legate de transport, pentru că unii din acești muncitori, vin și de la 100 de kilometri distanță.

Domnule primar, vă mulțumesc.

▶ Cu plăcere.

Rubrica școlii

CUM ESTE CORECT – „EU ÎNSUMI” SAU „EU ÎNSĂMI”?

În limba română însumi/însămi, însuși/însăși, însuși/însăși etc. sunt forme ale pronumelui de întărire, care are rolul de a pune în evidență, de a sublinia persoana la care se referă.

De regulă, formele pronumelui de întărire se folosesc pe lângă un pronume sau un substantiv, devenind adjective pronomiale de întărire: Copilul (el) însuși a recunoscut greșeala/ Maria (ea) însăși s-a dus să-i întâmpine pe oaspeți/ Însuși directorul (el) s-a implicat în această problemă etc.

Greșelile în utilizarea adjectivului pronominal de întărire pot să inter-

vină când nu se face corect acordul acestuia, în gen, număr și caz, cu substantivul sau pronumele pe care îl însoțește. Așadar, formele corecte, în funcție de acest acord, sunt:

Masculin, singular

Eu (pe mine, mie) *însumi*
Tu (pe tine, ție) *însuși*
El (pe el, lui, pe sine) *însuși*

Masculin, plural

noi (pe noi, nouă) *înșine*
voi (pe voi, vouă) *înșivă*
ei (pe ei, lor) *înșiși*

Feminin, singular

Eu (pe mine) *însămi*
Tu (pe tine) *însăși*
Ea (pe ea, pe sine) *însăși*

Feminin, plural

noi (pe noi, nouă) *însene*
voi (pe voi, vouă) *însevă*
ele (pe ele, lor) *înseși (însele)*

Rubrica Bisericii

Noi risipim iubirea

ARSENIE PAPACIOC

Nu socotești, oare, o fericire să știi să vorbești cu Dumnezeu în rugăciune? Să-ți placă să-L iubești și să fii potolit și liniștit în fața multor pasiuni care te nelinișteau și să fi evitat multe păcate și încercături de conștiință? Dumnezeu ne iubește și ne cere în schimb voința noastră. Noi suntem departe de a avea atâta iubire cât ne trebuie să putem spune că-L putem iubi pe Dumnezeu și

totuși, mizerabili ce suntem, noi risipim iubirea și o vărsăm fără rost în lucruri deșarte și ușuratece ca și când am avea de prisos.

Puneți la inimă ce vă învăț: cum v-ați deșteptat dimineața, nu mai amânați o clipă, zicând: „Să mă mai încălzesc olecuță!”, căci vă păcăliți, fraților, ci dintr-o dată și repede, cu inima arzătoare de drag, ziceți: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!” Pentru că ceea ce ați apucat să măcinați în coș, la moara gândurilor, mai întâi, la deșteptare, aceea veți măcina toată ziua.

Foaia de Remetea Mare

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Tuturor elevilor comunei noastre, le doresc succes deplin la examenele pe care le vor susține la școli mai înalte

Sdimineță și-n drumul meu spre comuna Remetea, câmpurile strălucesc sub un ocean de rouă. Și încep să mă tem de ziua în care n-am să mai știu să mă spăl cu rouă. Intru în sediul administrației și, întâlnindu-l pe domnul viceprimar, îi solicit un interviu. Deși grăbit, după cum veți citi, a avut totuși bunătatea de a conversa.

Știu cât sunteți de grăbit, urmând să participați la o ședință a Consiliului Local al comunei, motiv pentru care vă mulțumesc, domnule viceprimar, pentru amabilitatea de a sta de vorbă cu mine, preț de câteva minute.

► Da, trebuie să particip la întrunirea Consiliului Local și chiar sunt zorit de timp, dar n-o fi foc dacă stăm câteva minute de vorbă.

Domnule viceprimar, știu că tot azi mai aveți de recepționat și niște lucrări.

► Avem, așa cum bine ai spus, avem de recepționat o serie de lucrări efectuate pe raza comunei noastre, fapt care ne bucură, pentru că aceste lucrări, odată finalizate, reprezintă, în fond, rezultatul muncii noastre de administrație. A activității pe care o depunem pentru toți locuitorii comunei noastre.

Ați fost și întârziat de ploile, aproape cotidiene?

► Să știți că da, am avut parte în acest an, chiar din începutul lui, de stări atmosferice extrem de neprielnice. Gândindu-ne numai la ploile care ne-au cotropit în această vreme și vom vedea ce mult ne-au întârziat lucrările noastre. Numai dacă privești la munca oamenilor care tund pe străzile comunei, care se luptă de-a dreptul cu vegetația

crescută cu o viteză nemaîntâlnită și poți realiza efectul ploilor abundente. Aceeași muncă o depunem și pentru îngrijirea cimitirelor, a...

Păi puteți să spuneți că aveți, plină de activitate, fiecare zi din calendar.

► Să știți că chiar avem.

Domnule viceprimar, nu vă întreb despre lucrările deja finalizate, dar aș dori să aflu despre cele aflate în derulare.

► În momentul de față, au început lucrările la semaforul aflat în dreptul școlii, o lucrare extrem de importantă și așteptată de toți cetățenii comunei, pentru o mai bună siguranță oferită copiilor și nu numai lor.

Da, e vizibilă aglomerația de pe șoseaua ce trece prin centrul comunei dumneavoastră.

► Dragă, sunt ore în care traficul este de-a dreptul infernal.

Dacă tot am amintit de școală, trebuie să vă mărturisesc că m-am bucurat întâlnindu-vă la sfârșitul anului școlar în curtea școlii din comuna dumneavoastră.

► Am ținut să fiu alături de copiii satului, de bucuria lor, a acelora, nu puțini, care au luat premiile ca pe niște roade binemeritate a muncii lor. Și lor, tuturor elevilor comunei noastre, le doresc succes deplin la examenele pe care le vor susține la școli mai înalte.

Ați mai înaintat cu începerea lucrărilor la sediul primăriei?

► Da, am finalizat achiziția pentru construcția de extindere a sediului primăriei, o investiție importantă dacă ținem seama de creșterea numărului de locuitori ai comunei și, implicit, a prezenței cetățenilor în sediul primăriei cu diverse solicitări. O altă achiziție, este aceea privind lucrările la tro-

tuarele și șanțurile din comuna noastră. Mai dorim, tot în această perioadă, să reușim să construim și un corp de clădire pentru o nouă grădiniță...

A crescut numărul locuitorilor, crește și numărul nașterilor...

► Exact. Dorim să construim nu numai o grădiniță nouă, dar și una modernă, pentru ca ei, copiii localității, să se bucure de condiții optime de studiu și joacă.

Dar pentru cei mai mari, ce pregătiți?

► Ei, pentru ei pregătim, în 15 august, „Ruga Comunei Remetea Mare”, o sărbătoare pe care, după cum bine se știe, conducerea primăriei noastre o pregătește cu multă, foarte multă atenție. Ruga, după cum este știut, marchează ziua sfințirii bisericii.

Domnule viceprimar, pentru cititorii noștri, din alte părți românești, ne puteți spune, ca un om îndrăgostit de comuna sa și de regiunea căreia îi aparține, câteva detalii despre obiceiurile locale care se întâmplă la această sărbătoare anuală?

► Sigur că fiecare sat are obiceiurile proprii, știi vorba: „câte bordeie atâtea obiceiuri” însă modul de organizare și de desfășurare și la noi, e cam același.

Chiar și cel gastronomic?

► Mai ales. Dealtfel, oriunde vei merge în Banat, fie el de munte ori de șes, meniul tradițional este neschimbat, adică: supă cu tăiței, „sarme”, cartofi cu carne, prăjituri de casă și răchie de-a bătrână. În jurul acestei răchii, se omenesc goștii și deapănă povești frumoase cu gazdele și cu neamurile venite de departe.

Domnule viceprimar vă mulțumesc.

► Și eu îți mulțumesc și te felicit că ești materială, că altfel nu mă prindeai pentru interviu.

POȘTA REDACȚIEI

Prof. univ. AUREL MIHUȚ

Doamna Maria Untaru din comuna Remetea Mare, ne întreabă dacă recensământul este obligatoriu și când va avea loc un nou recensământ al populației? Îi răspundem doamnei Untaru, că ultimul recensământ al populației din România a fost efectuat de către Institutul Național de Statistică în perioada 20-31 octombrie 2011 și eram peste 20 de milioane. Au trecut 10 ani de atunci, iar cele mai recente estimări ale Institutului de Statistică arată că populația rezidentă este de 19,5 milioane.

Tot estimările arată că 5 milioane de români sunt în străinătate. Perspectivele sunt îngrijorătoare:

re: un raport al ONU din 2015, estima un număr de 3,4 milioane de cetățeni români peste hotare. Iar mai recent, Banca Mondială vehicula cifra de 5 milioane. Cei mai mulți erau în vestul Europei: 1,3 milioane de români locuiau în Italia, 1 milion în Spania, 650 de mii în Germania și 500 de mii în Marea Britanie; Un alt raport al Comisiei Europene arată că țara noastră ar putea pierde o treime din populație până în 2060, în cazul în care migrația continuă în același ritm ca până acum. Iar în situația în care ritmul s-ar dubla, în interiorul granițelor ar rămâne doar 12 milioane de persoane.

La ora actuală nu se poate determina câți au plecat de tot din țară și câți stau peste hotare doar

pentru câteva luni. Pentru a ne apropia de adevăr, autoritățile au început pregătirile pentru un nou recensământ al populației, care va avea loc între iulie și noiembrie 2021. În acest sens cetățenii vor completa formularele cu întrebări pe un site dedicat, iar pentru asta vor fi răsplățiți cu o zi liberă, plătită. Cei care nu au acces la internet vor fi chestionați de cenzori, în interviuri față în față. Întrebările de la recensământ se vor referi la condițiile de locuit, venituri, educație, religie și etnie. Altele, la persoanele plecate în străinătate.

Potrivit proiectului de lege, recensământul este obligatoriu, iar cei care refuză să participe ar putea fi sancționați.

Rubrica Bisericii

ECLESIASTUL

Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.

Nașterea își are vremea ei, și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui, și smulgerea celor sădite își are vremea ei.

Uciderea își are vremea ei, și tămăduirea își are vremea ei; dărâmarea își are vremea ei, și zidirea își are vremea ei;

Plânsul își are vremea lui, și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui, și jucatul își are vremea lui;

Aruncarea cu pietre își are vremea ei, și strângerea pietrelor își are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei, și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei;

Ruptul își are vremea lui, și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are vremea ei;

Iubitul își are vremea lui, și urâțul își are vremea lui; războiul își are vremea lui, și pacea își are vremea ei.

Din albumul comunei

Modernul teren de sport pentru tinerii comunei și parcul de joacă pentru copii ei

PAGINĂ COORDONATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Dumbrăvița

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

SUNT MULȚUMIT ATUNCI CÂND VĂD OAMENII COMUNEI MELE BUCURÂNDU-SE LA CEAS DE SĂRBĂTOARE

VICTOR MALAC, PRIMAR AL COMUNEI DUMBRĂVIȚA

primarul comunei Dumbrăvița, domnul Victor Malac, să pregătească cel mai important eveniment religios al comunei sale fruntașe între

lucrurile mari și frumoase le face Dumnezeu, iar lucrurile mici și frumoase le face omul cu voia lui Dumnezeu. Așa am gândit la jumătatea lunii trecute, când am văzut cât de frumos poate un om gospodar, vorbesc de

comunele Banatului de câmpie: Ruga. Ruga dumbrăvițeană a debutat cu o slujbă care s-a desfășurat în Biserica ortodoxă „Sfântul Vasile Cel Mare”, din centrul comunei.

După sfânta slujbă, dumbrăvițenii prezenți la eveniment, dar și oaspeții lor, împreună cu nașii rugii, au rupt tradiționalul colac și au încins o horă mare, ambele obiceiuri fiind cele care marchează începutul rugii.

Apoi, gazdele și invitații s-au putut bucura de muzică, dans și mâncare neaoș românească, iar atmosfera de sărbătoare a plutit peste tot.

Duminică, în prima zi de rugă, programul artistic a fost oferit de Ansamblul Dumbrăvițean

și de solistele Lena Miclăuș și Lioara Boșcu, alături de formația condusă de frații Marișca.

Iar a doua zi de rugă, dumbrăvițenii au dansat pe acordurile muzicii interpretate de: Adrian Stanca, Paul Ananie, Oana Stanca, Raluca Stanca și Dana Gruescu, alături de formația Pro Datina.

Într-un moment de zăbavă, domnul primar mi-a mărturisit: „Sunt mulțumit atunci când văd oamenii comunei mele bucurându-se la ceas de sărbătoare. Doresc, cu acest prilej, să le mulțumesc tuturor, pentru felul civilizată în care înțeleg să petreacă această sărbătoare a bisericii și a comunei deopotrivă”.

Aduc mulțumiri domnului CONSTANTIN NICOLAE, pentru sprijinul acordat în realizarea acestei pagini - ROXANA FURDEAN

Foaiia de Măureni

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

„BĂNĂȚANULUI ÎI PLACE ȘĂ SĂ CÂNCE, ȘĂ SĂ JOAȘE!”

Tradiția organizării Rugii satului (a Hramului Bisericii) în rândul comunității din comuna Măureni și satul Șoșdea a fost dusă mai departe și în acest an, cu multă dăruire și sârguință, de domnul primar Filimon Brian, cu sprijinul Consiliului Local și al cetățenilor din comuna noastră. Astfel platourile din fața Căminelor Culturale ale comunei au devenit neîncăpătoare la ceas de seară; muzica, voia bună, dansul și jocul fiind la loc de cinste.

După mulțumirea adusă lui Dumnezeu, după masă, la ora 18, au loc manifestările artistice legate de acest eveniment. În deschidere au evoluat Ansamblul de dansuri populare al comunei Măureni, Ansamblul de dansuri slovacești „Fijalocka” din Butin-Timiș și Dans modern Dumbrăvița-

Timiș, precum și mai mulți tineri talentați din comunitate care au interpretat vocal frumoase cântece. Anul acesta au întreținut atmosfera și buna dispoziție Ramona Faur Bobițan, Karina Petrovici & Formația Tveja și Tosa Petrovici în 16 iunie, prima zi a rugii. În 17 iunie a doua zi de rugă, voia bună a fost asigurată de Formația West Music alături de soliștii Geanina Giblak, Lăzărica Imbrescu, Blaga de la Oradea și Formația.

Ruga la Șoșdea-Hramul Bisericii ortodoxe din Șoșdea datează din anul 1926, când actuala biserică a fost sfințită de către arhiepiscopul Filaret Musta, având ca ocrotitori spirituali pe toți sfinții știuți și neștiuți pe care biserica ortodoxă îi serbează în prima duminică după Rusalii „Duminica tuturor Sfinților”.

Și în acest an, fiii satului s-au întors acasă de

hram, iar după „ruga” de la biserică, de la ora 18, au început manifestările cultural-artistice care ne-au descrețit frunțile tuturor, prin cântec, joc și voie bună.

După binecuvântarea preoților și spectacolul prezentat de ansamblurile de dansuri și tinere talente, prin grija domnului Primar, și al Consiliului Local Măureni, s-a petrecut aproape până-n zori alături de talentații: Alex Surdea și formația, Ramona Faur Bobițan în prima zi a rugii, 23 iunie; În cea de-a doua zi, în 24 iunie, alți artiști de seamă au făcut ca totul să se desfășoare într-un mod cât mai vesel, armonios și plăcut: Mirela Petrean și formația și Patrik de la Timișoara.

Dar, pentru cititorii noștri din alte localități, să lăsăm imaginile să vorbească...

ANUNȚ IMPORTANT!

În data de 27.06.2019 au început lucrările pentru asfaltarea DC 83A Șoșdea (limită de județ) - comuna Tormac, Județul Timiș.

Foaiia F de Lugoj

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

EXEMPLE DE CURAJOASĂ REZISTENȚĂ LA LUGOJ

NICOLAE BREBAN, CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI LUGOJ

Primo, preotul și profesorul de limbă română Daicovici, fratele marelui istoric de la Cluj, care-și permitea, la ore, uneori, ironii la adresa frazelor lui Lenin sau Stalin, care viermuiau prin noile texte și care, fiind prim-parohul Bisericii Ortodoxe

a Lugojului, a refuzat să preia Catedrala Bisericii Unite din localitate, în toamna lui '48, anul când Cultul Greco-Catolic fusese interzis și oficial desființat, iar Episcopul, dr. Ioan Bălan și unii canonici, prelați trimiși la Canal și în închisori mănăstirești. Rezistând presiunilor superiorilor, ca și poliției secrete, Securității, profesorul Daicovici a fost demis din funcția sa de prim-paroh și îndepărtat din învățământ.

Secundo, tânărul profesor Nicolae Lăpușanu, apărut peste noapte în corul vechilor și onorabililor noștri dascăli bănățeni și care ne-a explicat nouă, puberi în jur de 14 ani și elevi în clasa

a VIII-a, că programa literară, în anul în curs, indica nu știu câte zeci de ore cu Dan Deșliu, Maria Banuș, Tulbure, Veronica Porumbacu, Sahia etc., dar el era dispus – o spunea zâmbind și plimbându-și elastic corpul printre băncile noastre numeroase, clasa noastră număra cam 40 de elevi – , da, el era dispus să ne pună la curent să spunem într-o jumătate de oră cu acele „producții” înflăcărâte ale „noii literaturi”; într-adevăr ne-a povestit „totul” succint și mereu cu acel zâmbet fin și jucăuș, insistând mai ales asupra „operelor” fostului actor mediocru ce era noua stea a literaturii revoluționare, Dan Deșliu, cele două așa-zise balade: „Lazăr de la Rusca” și „Minerii din Maramureș”. Apoi, cu aerul satisfăcut al celui care împlinise „programa” aspră școlară, a scos din buzunar o cărțuție bine șifonată de lecturi repetate și ne-a întrebat, cu același aer politicos și atrăgător complice, dacă am auzit de „marele poet antic Homer”? Da, evident că auziserăm cu toții și dansul, iată, ține în mână nu traducerea celebrisimă a lui Murnu, în endecasilabi și care ar fi riscat să ni se pară oarecum monotona, ci alerta traducere în proză a marelui critic Eugen Lovinescu.

Sfârșitul pubertății și începutul adolescenței le-am trăit, în ciuda uriașelor transformări ale statului, iată, în acest colț de țară bănățean, într-o relativă pace, marile izbitori ale istoriei, precum izgonirea regelui Mihai în decembrie 1947 sau uriașa naționalizare a industriei din 1948, legile draconice aplicate țărănimii cu așa-zisele „cote obligatorii ce ținteau să-i destabilizeze drastic pe cei care se împotriveau colectivizării, ca și altele, ne soseau, acolo la Lugoj, pe malul râului Timiș, oarecum estompate.

Lugojul era un oraș cosmopolit, conviețuiau aici români, germani, unguri, evrei și alții într-o bună înțelegere, se vorbeau mai multe limbi, amintirea vechiului, marelui Imperiu Austro-Machiar se putea încă simți și recunoaște în nu puține locuri, medii și moduri, feluri de a gândi și de a reacționa. Elita orașului era compusă oarecum pitoresc din foști prefecți, doctori, avocați și profesori, funcționari de rang înalt, dar și din inși avuți, elemente marcante ale societății, cum erau unii morari, bogații măcelari sau tăbăcari, numiți „ledări”.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Domnul Romulus Șerbănescu din orașul Lugoj, ar dori să cunoască date despre marca înregistrată, ce protejează ea, care este perioada ei de valabilitate și dacă se poate transmite? Îi răspundem domnului Șerbănescu, că mărcile protejează denumirea unui produs ori serviciu, nu și produsele în sine. Cu alte cuvinte, mărcile te ajută să elimini situația în care cineva ar putea vinde un serviciu similar, care să aibă nume identic cu al tău.

Cât privește perioada de valabilitate a unei mărci, protecția conferită de o marcă este aplicabilă timp de 10 ani de la momentul la care a fost depusă cererea de înregistrare a mărcii, sub condiția ca această cerere să se finalizeze cu înregistrarea mărcii. Ulterior, perioada de valabilitate a mărcii poate fi reînnoită

pentru mai multe perioade succesive de câte 10 ani.

Mărcile se pot transmite ulterior, prin cesiune sau licență, către alți titulari, pe toată perioada de valabilitate a acestora.

Atenție! Mărcile înregistrate la OSIM sunt protejate doar pe teritoriul României. Mărcile înregistrate la nivel european sunt protejate pe întreg teritoriul Europei.

Rubrica școlii

CE ALEGERE AU ELEVII CARE NU AU PROMOVAT EXAMENUL DE BACALAUREAT

În primul rând, pentru a fi declarat promovat, un elev trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

- să susțină toate probele de evaluare a competențelor lingvistice și digitale precum și cele scrise

- să ia cel puțin nota 5 la fiecare dintre probele scrise

- să obțină cel puțin media 6 la probele scrise.

Absolvenții de liceu care nu au promovat Bacalaureatul au următoarele opțiuni:

Cel mai probabil, elevii nemulțumiți de note au depus contestații și așteaptă rezultatele finale, pentru a vedea dacă media lor se va modifica.

Nota la o anumită materie se va modifica doar

dacă există o diferență de 0,5 puncte între nota inițială și cea de după recorectare. Dacă va fi o diferență de notare mai mare de 1,50 de puncte, în plus sau în minus, între notele de la evaluarea inițială și cele de la contestații, președintele de comisie va cere o reevaluare a lucrării respective de către o a treia comisie, formată din alți profesori, alții decât cei care au evaluat inițial lucrările.

Cei care pică mai au o șansă în toamnă, când are loc sesiunea a II-a a Bacalaureatului 2019.

Înscrierile se fac imediat după anunțarea rezultatelor finale ale Bacalaureatului, între 15 și 19 iulie. De asemenea, cei care au fost corigenți și nu au susținut examenele nici în sesiunea de vară se pot

înscrie pe 26 iulie.

Pe 27 și 28 se susține evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română, iar pe 29 august este evaluarea la comunicare orală în limba maternă.

Între 30 august și 2 septembrie are loc evaluarea competențelor digitale, iar pe 2 și 3 septembrie este evaluarea competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională.

Rezultatele de la BAC 2019, sesiunea de toamnă se vor afișa pe 3 septembrie, până la ora 12:00.

Contestațiile vor fi depuse în aceeași zi, iar rezultatele finale vor fi cunoscute până pe 7 septembrie.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Bata

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

EU CRED CĂ PREZENTUL ȘI VIITORUL NU SE POT CLĂDI DECÂT PE TEMELIA TRECUTULUI

ION MICURESCU, PRIMAR AL COMUNEI BATA

Când am pornit spre Bata, avându-l pe Vasile Todî în dreapta mea, zorii mijeu, argintând zarea. Am plecat devreme, cu dorința, împlinită, de a poposi câteva ceasuri la castelul Mocioneștilor. Ne-am făcut un odihnitor obicei ca ori de câte ori ne aflăm pe această

parte a Mureșului, să „hodinim” în parcul maestos al castelului împodobit, odinioară, cu iederă. De unde și denumirea sa, întâlnită în memoria locnicilor, de „castelul verde”. Ne plimbăm, un timp, pe malul Mureșului, privindu-l și povestindu-l, așa aflui că „Mureșul a marcat dezvoltarea economică a părții centrale și răsăritene a continentului european”.

Apoi, când talgerul zilei înclină spre înserare, pornim spre Bata, spre satul reședință de comună unde urmează să se desfășoare ruga satului patronată de Sfinții Petru și Pavel. O sărbătoare despre care domnul dr. Dan Octavian Paul, șeful Centrului Zonal pentru Conservarea, Restaurarea și Cercetarea Patrimoniului Cultural Timișoara, din cadrul Muzeului de Istorie al Banatului, afirma că „ar trebui să devină un obiectiv în patrimoniul spiritual UNESCO, întrucât Banatul are un patrimoniu cultural material și imaterial extrem de valoros, dar, din păcate, nu are niciun obiectiv pe lista UNESCO. Acolo ar merge foarte bine ruga bănățeană.” În deplin consens, prof. univ. dr. Otilia Hedeșan,

etnolog și membru în Consiliul Național pentru Patrimoniul Imaterial, opinează: „Ruga este o sărbătoare specifică Banatului. Este cunoscută în general sub acest nume, dar pe alocuri se numește și nedee. Este o sărbătoare care pune în relație hramul bisericii ortodoxe dintr-o localitate cu viața cotidiană a localității, cu familiile din interiorul comunității. În ziua în care este hramul bisericii, este slujba festivă, mai mult decât un serviciu religios, dar, în aceeași zi, mai sunt și alte momente ale sărbătorii, reprezentate diferit de la o comunitate la alta.”

Da, Ruga bănățeană, cea mai mare sărbătoare religioasă și familială a satului bănățean ține de sufletul sau aparține sufletului Banatului. Tot astfel o percep și oamenii din Bata.

Când ne-am apropiat de intrarea în comună, oamenii locului, alături de cei aflați în gostie la dânșii, se porneau spre Biserică. Era ora 18:00. I-am urmat și noi, ascultând în sfântul lăcaș, slujba oficiată de părintele paroh și de cei șase frați, într-o credință, veniți la Bata din Lipova, din Ostrov ori din Lalașinț. După slujbă într-o bună rânduială, oamenii, avându-l în frunte pe primarul lor, însoțit de Preacucernicii Părinți și de înalte oficialități, s-au îndreptat spre platoul, special amenajat, aflat în partea laterală a „Casei Naționale”, unde la ora 19:30, cu punctualitate și disciplină bănățeană, domnul primar Ion Micurescu a rostit cuvântul de salut adresat preoților, consătenilor și oaspeților care le-au cinstit, cu prezența lor, sărbătoarea.

A urmat, firesc, evoluția artistică încântătoare a Ansamblului „Valea Mureșului”, ansamblu având în componența sa, tineri dansatori ai comunei Bata, pregătiți de maestrul coregraf Victor Jichean. Lor le-a urmat formația orchestrală condusă de maestrul Vasile Boșcu și solistele sale Lioara Boșcu și Nicoleta Novac.

Ascultăm cu plăcere, câteva din cânteculele populare interpretate pe scenă, privim cu bucurie la sătenii prinși în jocul popular specific locului, pregătindu-mă, mai apoi, să consemnez și câteva impresii ale participanților, chiar dacă ele vor apărea în numerele viitoare ale jurnalului nostru.

Se înnoptează, scaldat în mustul roșu de la marginea zărilor, soarele, încet, încet, se stinge. În curând, amintirea acestei zile, va fi o umbra caldă peste mătasea amintirii. Ne îndepărtăm de Bata, cu gândul la năzuința domnului primar Ion Micurescu, ca Bata să devină un Sat European. Dar Bata,

dragi cititori, prin strădania acestui bărbat gospodar, a devenit un Sat European!

Voi mai reveni la Bata, dacă Bunul Dumnezeu îmi va îngădui, amintindu-mi mereu îndemnul primarului ei de azi: „Să nu uitați că Ruga este sărbătoarea Hramului bisericii străbune. Și că noi suntem români prin istorie, prin datini, prin port, dar și prin credința cea dreaptă-ortodoxă. Eu cred că prezentul și viitorul nu se pot clădi decât pe temelia trecutului.”

Felicitări, la sfârșitul acestor însemnări, dar nu în ultimul rând, domnului director general Ferenc Sziget, nașul acestei rugii și a multor altora din trecut. Dealtfel, după cum ne-a precizat domnul ing. Ion Micurescu, prin această deosebită cooperare între administrația bătană și conducerea firmei „Diabas”, condusă de domnul Sziget, s-a reușit realizarea unor obiective deosebite și revigorarea vieții economice a comunei. Felicitări!

Anunț important!

Scaniculă, e vară și orașul e mult prea fierbinte pentru a rezista în el mai mult de cinci zile. E o vreme numai bună de mers la Bulci. Răcoare, natură, mâncare bună și multă, multă muzică folk. Conducerea Primăriei Comunei Bata și coorganizatorii Festivalului „Folk Maris” vă invită în pitoreasca localitate Bulci, de lângă Bata, acolo unde vă așteaptă cei mai renumiți folkși ai României.

Există 31 de festivaluri de folk în țară, dar „Bulci Fest” este cel mai renumit dintre ele. În fiecare an, festivalul atrage un public fidel atât din județele Arad, Timiș, Bihor, Hunedoara, cât și din străinătate. Anul trecut, au fost în jur de 3000 de oameni în două zile!

Muzică, chitară, foc de tabără, miros de mici, bere etc. Totul sub cerul liber!

Veniți la Bulci în zilele de 2 și 3 august începând cu ora 19:00.

Ca de obicei, atât intrarea, cât și campania vor fi gratuite!

Foaia de Biled

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Aduc mulțumiri Înaltpreasfințitului Părinte Ioan al Banatului, familiei CEAN și TUTUROR LOCUITORILOR COMUNEI Biled

CRIȘTIAN DAVID, PRIMAR AL COMUNEI Biled

În a doua zi de Rusalii, în comuna Biled, a fost mare sărbătoare. Primăria și Consiliul Local Biled au organizat Ruga bănățeană 2019. Cu acest prilej, IPSS Ioan, Mitropolitul Banatului și președintele de onoare al jurnalului interregional „Banatul”, a fost invitat special și a

condus slujba de sfințire a noii Biserici Ortodoxe Biled cu hramul „Sfânta Treime”.

Piatra de temelie a noii biserici a fost pusă în urmă cu șase ani de către Înaltpreasfințitul Părinte Ioan. Până în iunie 2019, slujbele religioase au fost oficiate într-o capelă amenajată într-o casă. La sfințirea lăcașului au participat, pe lângă principalii ctitori ai bisericii, familia Sebastian, Ramona și Valeriu Cean, originari din Biled, stabiliți în USA, primarul localității, Cristian-Felician David, constructorul bisericii, dirigințele de șantier, precum și sute de credincioși.

Amintim că IPSS Ioan a primit și titlul de Cetățean de Onoare al comunei Biled. „În 12 iunie i-am conferit titlul, iar în 17 iunie, i-am înmănat diploma de onoare. IPSS Ioan a fost alături de noi și ne-a sprijinit foarte mult în construcția Bisericii Ortodoxe de la început, atât material, cât și spiritual”, a spus primarul David.

De asemenea, preotul Marius Ruscu a primit din partea IPSS Ioan distincția de iconom, pentru implicarea în ridicarea noii biserici parohiale. Manifestarea religioasă a trezit un interes foarte mare printre bilezeni. Ei au venit într-un număr impresionant, pentru a fi alături de înaltul oaspete, în marea slujbă de sfințire a lăcașului sfânt. Astfel că 17 iunie, Biledul are biserică de zid, cum se spune, unde credincioșii pot veni în fiecare duminică pen-

tru a se ruga și a asista la Sfânta Liturghie, dar și cu prilejul sărbătorilor religioase.

DIN MILA LUI DUMNEZEU, S-A SĂVĂRȘIT PRIMA SFÂNTĂ LITURGHIE!

„După eforturi susținute, de ani de zile, iată că credincioșii din Biled au biserică românească. Până acum slujbele au avut loc într-o capelă, amenajată într-o casă. Din mila lui Dumnezeu, s-a săvârșit prima Sfântă Liturghie în biserica nouă, ortodoxă. Este un moment deosebit pentru localitate, fiindcă bisericile sunt unice. Credincioșii nu vor uita acest moment. Au fost și copii mulți, nici ei nu vor uita această zi specială și vor povesti generațiilor viitoare că ei au participat la prima Sfântă Liturghie în Biserica Ortodoxă Biled”, a mărturisit IPSS Ioan.

De asemenea, domnul primar Cristian David, a adăugat: „După 6 ani de eforturi pentru construcția lăcașului, prima Liturghie a avut loc în noua Biserică Ortodoxă Biled. La construcție au contribuit mulți cetățeni, în frunte cu familia Cean, dar și autoritățile publice locale, cât și cetățenii cu cât a putut fiecare să contribuie, prin eforturi materiale sau ca voluntari. Astfel, am reușit să construim Sfânta Biserică, iar de Rusalii a fost sfințită de IPSS Ioan. Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit a fost alături de noi material și spiritual, de când am început să ridicăm biserica. De aceea, pe această cale îi mulțumim IPSS Ioan, dar și familiei Cean, care a fost cea mai implicată în proiect, precum și preotului Marius Ruscu, fiindcă și-a dat toată silința pentru ca această biserică să fie ridicată cu succes. Mai avem de lucru, dar în scurtă vreme vom finaliza și cu picturile și tot ceea ce mai trebuie pentru biserică”.

Apoi, ruga localității a continuat în curtea căminului cultural din Biled, unde, fiecare participant a primit un pachet cadou, și oamenii au avut ocazia de a degusta și din delicioasele preparate culinare la ceamă.

Programul artistic a fost susținut de Nicu și Nicoleta Novac. De-așemenea, și-au dat concursul Ansamblul Junii Banatului și Ansamblul Biledului.

Heiderose.

De menționat este că din cele peste 1.000 de numere de case, peste 700 de familii sunt ortodoxe în Biled. Astfel, cu mai mulți ani în urmă, s-a pus problema, și, pe bună dreptate, ridicării unei biserici care să-i reprezinte cu adevărat pe credincioșii ortodocși. „Copilul meu, Sebastian Cean, e în America, în Detroit, din aprilie 1999, și are o companie de transport. El s-a gândit cu nora mea, care este fată de preot, că trebuie să ridice o biserică în Biled. Eu trebuia să mă ocup de proiect aici, iar ei îmi trimiteau banii. Am deschis cont în bancă, împreună cu preotul Marius Ruscu. Fiul meu a început să bage în cont banii necesari pentru ridicarea bisericii”, și-a amintit Sabin Cean, tatăl lui Sebastian.

Oamenii din comună au făcut ce au putut, dar era nevoie de profesioniști și utilaje speciale, de aceea a fost angajată o firmă specializată în asemenea lucrări și astfel a început construcția noii biserici. De-a lungul anilor, IPSS Ioan, Mitropolitul Banatului, a vizitat foarte des localitatea pentru a verifica stadiul șantierului. Biserica are o capacitate de 700 de locuri, este acoperită cu tablă de cupru. Mitropolia a insistat că o asemenea biserică nu poate fi învelită cu țiglă, ci cu tablă de cupru, așa impune regula. E o arhitectură tradițională de Banat cu arcade și cu elemente specifice. Nu s-a făcut rabat de la nimic. Lăcașul are un turn mare și două mai mici. Clopotele sunt donate de un investitor din Biled, Eugen Supuran, prin firma lui. Clopotele sunt turnate în Ucraina. Acolo, se află o mănăstire unde călugării construiesc clopote. Lăcașul are și trei cruci. Acestea au fost cumpărate din donațiile credincioșilor. Cea mai mare are peste doi metri. Finanțarea a venit în cea mai mare parte de la familia Cean din America, iar restul de la cetățeni, de la Primăria și Consiliul Local Biled.

Aduc mulțumiri Înaltpreasfințitului Părinte Ioan al Banatului, familiei Cean și tuturor locuitorilor comunei Biled, a concluzionat în mesajul său, domnul Cristian David, primarul Biledului.

Foaiia de Deta

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Îmi doresc(...) să devin un medic de renume și să pot să-mi ajut semenii necondiționat

Oana Victoria HERIȘANU

Oana Victoria Herișanu este una dintre elevele cele mai bune pe care le-a avut Liceul Tehnologic „Sf. Nicolae” Deta. Mereu preocupată de studiu a participat la nenumărate concursuri și diferite olimpiade și de fiecare dată s-a întors cu premii acasă. Pe lângă toate acestea, a luat

parte și la activități de voluntariat, dorindu-și, din tot sufletul, să facă bine celor din jur.

Domnișoară Oana Herișanu, elevă în clasa a XII-a (profil Real) la Liceul Tehnologic „Sfântu Nicolae” din Deta, ați început școala în această instituție, aici v-ați trăit copilăria și adolescența, dar, iată, a venit momentul să pășiți pe alt drum. Ce înseamnă acest loc pentru dumneavoastră?

► Da, așa este, au trecut 18 ani de când locuiesc în acest oraș. În momentul în care mă gândesc la Deta, îmi vin în minte două lucruri semnificative: biroul din camera mea de la fereastră și drumul de centură de la periferia orașului. Vorbind despre biroul de la fereastră, acesta e locul unde îmi petrec majoritatea timpului când vin de la școală sau, dacă suntem în vacanță, îl petrec aproape în totalitate aici, învățând. De la fereastră privesc în fiecare anotimp transformarea copacilor (copaci pe care i-am apărât de nenumăratele bătaii cu prune din copilărie - prunele lor erau singurele care rămăneau intacte, restul copacilor aveau de suferit, din păcate). În special, îmi place să privesc zoriurile de fluturi albi care se joacă neîncetat în văzduh iarna, dar și faptul că totul se îmbracă cu o mantie albă.

În schimb, centura de la marginea orașului realizează trecerea în celălalt plan al vieții - în universul imaginar. Zgomotul mașinilor dimineața de

vreme și noaptea îmi răscălește cele mai adânci colțuri ale minții - niciun sentiment nu poate fi mai plăcut decât acesta. Așadar, atunci când mă gândesc la Deta, mă gândesc la casa mea, la biroul de la fereastră, la drumul de centură de la periferia orașului, dar și la cele două școli unde am petrecut o parte destul de mare din viață și datorită cărora sunt ceea ce am devenit astăzi.

Aș dori să vorbim, în primul rând, despre meritele deosebite pe care le aveți. Ați participat de două ori la faza națională a Olimpiadei de Biologie și ați obținut locul al III-lea la faza județeană a Olimpiadei de Limba și Literatură Română. Cum evaluați aceste experiențe acum, la sfârșit de liceu?

► Olimpiada Națională de Biologie nu o să o uit niciodată. Experiența de la Piatra Neamț (anul trecut, în clasa a XI-a) a fost superbă - cele mai frumoase cinci zile din viața mea, m-a fermecat în totalitate - am simțit că aparțin aceluși loc. Biologia este marea mea pasiune, iubesc să o studiez deoarece atunci când fac acest lucru simt cum descopăr viața însăși, simt că îmi găsesc drumul în viață, că voi fi capabilă să fac ce îmi doresc cu ardore - să ajut oamenii cu toată forța mea, vreau să mă dedic muncii în slujba omenirii! În schimb, în clasa a XII-a olimpiada a avut loc la Oradea, județul Bihor. A fost la fel de frumoasă experiența, doar că așteptările mele erau mult mai mari... Nu prea s-au adevărit însă: am fost a șaisprezecea din cei 35 de concurenți, cu toate că eu am sperat cel puțin la o mențiune...

Nici nu știu cum am ajuns la Olimpiada de Limba și Literatură Română (OLAV). Îmi amintesc că mă pregăteam pentru faza națională a Olimpiadei de Biologie și doamna profesoară mi-a trimis un mesaj legat de olimpiadă, referitor la faza pe școală. I-am spus că particip și apoi am trecut la faza zonală, ce avea loc la Timișoara. Am luat locul I cu 96 de puncte. Faza județeană avea loc peste

aproximativ o lună, în 2 martie cred. Am muncit de dimineața până seara fără oprire - citeam și învățam cu o pasiune pe care nici eu nu știam că o am până atunci. Am reușit să fiu pe podium!

Să nu uităm nici de chimie unde am luat locul I cu 100 de puncte la Concursul Regional Octavian Larionescu, în toamna anului 2018.

Nu au fost experiențe ușoare, au solicitat un efort intelectual enorm, plus o răbdare de fier! Dar am reușit, am fost pe podium de nenumărate ori la materii total opuse!

Care este, în opinia dumneavoastră, cheia succesului?

► Succesul... un concept destul de greu de definit... În opinia mea, succesul ține de perseverență, de dorința noastră de a obține un anumit lucru. Din când în când, fiecare persoană își pierde motivația și are nevoie de anumite sfaturi, citate, videoclipuri motivaționale. Citatul care m-a impresionat cel mai mult pe mine din tot ce am citit este cel al lui Paolo Coelho: „Când îți dorești ceva cu adevărat, tot universul conspiră pentru îndeplinirea visului tău”. În concluzie, cheia succesului este să ne dorim cu adevărat ceea ce vrem să obținem, să fim etc.

Ce planuri de viitor aveți?

► Îmi doresc să intru la Facultatea de Medicină, să o termin, să devin un medic de renume și să pot să-mi ajut semenii necondiționat, să fiu lângă ei când au nevoie de mine. De asemenea, vreau să particip la cât mai multe acțiuni de stopare a poluării și chiar să propun și eu acțiuni. Sunt o fire deschisă spre nou, așa că, dacă vor apărea diverse proiecte în care să mă implic, o voi face cu plăcere! Deocamdată, acestea sunt țintele mele pentru viitor, însă vom vedea pe parcurs unde mă va purta curentul vieții!

Dialog realizat de
prof. ANCA LUMINIȚA EFTENIE

Fotbaliștii ASO Deta Juniori - în Croația

Fotbaliștii din echipa de juniori ASO Deta (categorii 10-11 ani) au participat, între 8 și 9 iunie 2019, la turneul Milenko Jerković din Livana. Această competiție este una de factură internațională și s-a organizat în Croația, alături de jucătorii noștri, participând echipe din țara gazdă, dar și din China sau Bosnia și chiar o echipă de la un liceu de profil din România (LPS Banatul Timișoara). Copiii din Deta au fost însoțiți de către domnul antrenor Călin Drăguț, domnul președinte al ASO Deta, Călin Roman, și domnul Pluștea Cornel, unul dintre părinți. Micii sportivi au jucat împotriva unor echipe precum MTK Budapesta, FK Spartak, NK Čepin și s-au comportat exemplar, venind acasă cu rezultate promițătoare. Îi felicităm pentru efortul depus, pentru perseverență, pentru curajul de care au dat dovadă înfruntând echipe de talie mondială și le urăm succes la competițiile următoare.

RUGA BĂNĂȚEANĂ

Duminică, 16 iunie, cu începere de la ora 17:00, a avut loc, la Deta, ruga bănățeană, organizată de Primăria Orașului Deta și Consiliul Local Deta în colaborare cu Centrul Cultural Deta. În parcul Anton Kratzer au evoluat atât membrii ansamblului românesc, respectiv sârbesc, cât și soliști bine cunoscuți în întreaga țară precum: Carmen Popovici Dumbravă, Maria Didraga, Alina Trastău sau

Florin Pistrilă. Petrecerea a fost condimentată cu delicioasele preparate culinare pregătite de bucătarii terasei Flamingo din Deta. Așa cum stă bine unei rugi bănățene, petrecerea a ținut toată noaptea, atmosfera fiind încărcată de multă voie bună, joc și cântec.

DIRECTORUL CENTRULUI CULTURAL DETA,
Ovidiu IVANCEA

PAGINĂ REALIZATĂ DE PROF. ANCA LUMINIȚA EFTENIE

Foaia de Topolovațu Mare

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

De la venirea domnului Ovidiu Doța, comuna Topolovaț, cu satele ei aparținătoare, și-a schimbat vizibil înfățișarea

Eva TURTĂ

Se aprinde și în copacul lunii iulie ceasul stingerii și brusc mi se face dor de prispa bunicii, cu vitralii și tuțe de mărar. O, dacă nu am fi mari și uituci, tuturor, celor crescuți în libertatea satului, ne-ar fi dor de căruța plină cu povești din fundul șopronului. În comuna în care am stat de vorbă cu tânăra doamnă Eva Turtă, mai există căruțe încărcate cu amintiri și păstrate, și îngrijite cu grijă de urmașii celor care le-au purtat pe ulițele satului.

Doamnă Eva, lucrați în echipa administrației din comuna Topolovațu Mare din ce an?

► Lucrez în cadrul Biroului Agricol și al Protecției Mediului, la Primăria comunei Topolovațu Mare din anul 2017.

Protecția mediului... doamnă, pentru că însăși agricultura se află într-o relație de dependență față de mediu, permiteți-mi să vă întreb, care este în acest moment principalul factor poluant al planetei pământ?

► De departe dezvoltarea fără precedent a industriei și, evident, arderile din care rezultă substanțe poluante. Iar în relația cu agricultura, de care ați amintit, gândiți-vă numai la ploile acide care fac un rău imens culturilor, ori la autovehiculele care funcționează cu ajutorul motoarelor cu combustie și care, nu numai în marile centre urbane, reprezintă un factor grav de îmbolnăvire a oamenilor.

Care este menirea celor care lucrează în această instituție de specialitate privind protecția mediului?

► Menirea tuturor celor care ne ocupăm de mediu, este aceea de a acționa, eficient, pentru a asigura populației un mediu sănătos în armonie cu dezvoltarea economică și cu progresul social al României. Misiunea noastră, a tuturor celor care avem legătură cu Agenția Națională pentru Protecția Mediului, este de a asigura un mediu mai bun în România pentru generațiile prezente și viitoare și realizarea unor îmbunătățiri majore și continue ale calității aerului, solului și apelor.

Ați vorbit ca la carte.

► Asta pentru că îmi doresc sincer ca orice problemă legată de mediu, să fie rostită cât mai exact, pentru a putea fi mai ușor înțeleasă și aplicată.

Doamnă, lucrați de doi ani de zile în această primărie, cum vi s-a părut începutul activității dumneavoastră în cadrul acestui colectiv.

► Extrem de armonios și acest lucru este fără îndoială meritul domnului primar că a reușit să sudeze în bună înțelegere acest colectiv, un colectiv care, în scurt timp, a reușit la rândul său să interacționeze foarte bine cu cetățenii comunei.

Că veni vorba de comună, s-au realizat fapte notabile în acești din urmă ani?

► Păi de la venirea domnului Ovidiu Doța, comuna Topolovaț, cu satele ei aparținătoare, și-a schimbat vizibil înfățișarea. Și acest fapt este remarcat de toți cetățenii comunei.

Probleme cu care vă confrunțați mai des, care ar fi?

► Sunt problemele legate de diverse sesizări ale cetățenilor.

Pe segmentul agricol?

► Nu, pe cel al mediului.

Mai concret.

► Cele mai dese reclamații, sunt cele care îi vizează pe proprietarii de stupi de albine. Sigur mai sunt și cei care reclamă depozitarea gunoierului de către vecini în locuri nepermise ș.a.m.d. Dar, revenind la albine, eu cred că atunci când vine vorba de albine, e bine să ne amintim mereu ce spunea Albert Einstein, anume că „dacă ar dispărea albinele, ar dispărea și viața pe pământ.”

Avea dreptate genialul evreu.

► Sigur că avea.

În partea agricolă a activității dumneavoastră, ce nouăți ați avea?

► Cred că merită amintit cetățenilor comunei noastre, că în aceste zile mă apropiu de definitivarea punerii la punct a Registrului Agricol Electronic...

Această activitate a solicitat consultarea și copierea tuturor datelor din registrele vechi?

► Exact, a fost o muncă extrem de migăloasă, dar și extrem de folositoare cetățenilor. În acest fel vom reuși să avem o evidență foarte clară a situației.

Felicitări! Ce mai urmează?

► Dorim ca în viitor, să avem și un registru electronic de nomenclatură stradală.

Doamnă, ce mesaj aveți, dumneavoastră, de transmis locuitorilor comunei?

► Dacă aș avea un mesaj, și am unul, el este legat tot de mediu, rugându-i să păstreze curățenia întregii comune, să fie atenți la curățarea podurilor, să nu neglijeze tunderea vegetației din dreptul locuințelor, să fie atenți cu animalele și păsările ce le aparțin, păstrându-le în spații închise, dar, mai ales, să nu lase dincolo de ușa gospodăriei lor, câinii nesupravegheați.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Domnul Claudiu Mareș din comuna Topolovațu Mare, ar dori să știe dacă voucherele de vacanță eliberate bugetarilor vor putea fi folosite inclusiv pentru taberele școlare ale copiilor? Da, voucherele de vacanță eliberate bugetarilor vor putea fi folosite inclusiv pentru taberele școlare, conform unui nou proiect legislativ aflat în dezbaterile parlamentare.

În prezent, voucherele de vacanță primite de bugetari pot fi utilizate doar pentru cheltuielile serviciilor de călătorie și divertisment. Dar, dacă inițiativa legislativă va intra în vigoare, acest ajutor acordat de stat va putea fi utilizat și pentru plata taberelor pentru copiii bugetarilor.

Concret, este vorba despre tabere școlare, naționale și tematice ale copiilor titularului voucherelor. Condiția pentru a putea fi folosite acestea va fi ca taberele să se regăsească într-un pachet turistic.

Ceea ce ar trebui luat în considerare este faptul că acest echilibru dintre muncă și viață nu se poate realiza fără bunăstarea care privește și restul membrilor familiei, în special copilul sau copiii beneficiarului. Cei care ar putea beneficia de aceste vouchere și în lipsa părintelui. Mai precis, prin folosirea voucherelor de vacanță al /ale părintelui /părinților pentru plata taberelor.

Astfel, intenția legiuitorului nu se modifică cu nimic. Ba, mai mult, se îmbunătățește, adăugându-se la aceasta posibilitatea de dezvoltare personală a copilului, de acordare a posibilității unei activități experiențiale și de cunoaștere pentru copil, este menționat în expunerea de motive a proiectului legislativ.

Pentru a se aplica, însă, propunerea trebuie mai întâi să fie adoptată de Parlament, promulgată de președintele țării și publicată în Monitorul Oficial.

RUBRICA ELEVILOR

ACOPERIRE...

La sfârșitul serbării care a marcat încheierea anului școlar, o elevă a școlii din satul Iosifalău, comuna Topolovațu Mare, m-a surprins plăcut, atunci când m-a întrebat ce să înțeleagă ea din expresia „Acoperire monetară” și „Acoperire bancară”. Răspunsul pe care i l-am dat atunci, îl repet, în cadrul acestei rubrici, și pentru ceilalți colegi ai ei: Prin „acoperire monetară” trebuie înțeleasă cantitatea de valori certe (aur, valute convertibile, alte active) deținută în mod obligatoriu de către băncile de emisiune și exprimată într-un procent din suma totală a emisiunii de bancnote, cu scopul evitării inflației prin excedent de monedă, respectiv menținerea stabilității monetare. Cât privește „acoperirea bancară”, aici avem de-a face cu garanția parțială a bancnotelor băncii de emisiune prin efecte comerciale, acceptate de bancă, devize, portofoliul de acțiuni proprii și a celor primite în gaj și cupoane de obligațiuni ajunse la scadență.

**ÎȚI IUBEȘTI COMUNA ?
FII CETĂȚEAN RESPONSABIL !**

- DESFUNDĂ-ȚI PODEȚUL •
- REPARĂ-ȚI ȘI IGIENIZEAZĂ-ȚI GARDUL •
- NU ARUNCA GUNOAIILE PE SPAȚIUL PUBLIC •
- IGIENIZEAZĂ-ȚI ȘANȚUL ȘI SPAȚIUL DIN FAȚA PROPRIETĂȚII •
- TOALETEAZĂ ȘI VĂRUIEȘTE POMII DIN DREPTUL GOSPODĂRIEI •

NOI TOȚI, CEILALȚI, ÎȚI MULȚUMIM !

PAGINĂ COORDONATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Victor Vlad Delamarina

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

O SĂRBĂTOARE CA ÎN POVEȘTI

Era luminoasă ziua aceea de iunie, aflată la chiar jumătatea lunii, când am pornit spre comuna Victor Vlad Delamarina. Era ziua de Rusalii, sau Pogorârea Sfântului Duh, una dintre cele mai vechi sărbători creștine, ce este prăznuită la 50 de zile de la Înălțarea Domnului, când Duhul Sfânt s-a coborât la Apostoli. Zi în care peste 3.000 de oameni s-au convertit la creștinism, zi considerată în tradiția creștină

ca ziua întemeierii Bisericii. Rusaliile au fost, conform istoriei, principala sărbătoare agricolă la evrei.

Chiar dacă trecuse binișor de amiază ziua scliepa luminoasă, însorită, o zi în care întreaga fire ai zice că-i în sărbătoare, când florile par mai aprinse, cerul mai albastru, văzduhul unduiește mai străveziu în depărtare, iar omul se simte atât de ușor, de parcă tot sufletul i s-a

contopit cu natura pentru a tresălta cu fiecare frunză și a se legăna în fiecare fir de iarbă.

În comună, începuse bucuria sărbătorii, onorată de personalități locale, județene și mulți, foarte mulți goști.

Voi lăsa, și de această dată să vorbească imaginile, cu gândul că astfel vom bucura mai mult pe cei ce se vor regăsi în cadrul lor, lăsând pentru numărul viitor, impresiile consemnate.

Foaiia de Vermeș

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

SUNT MÂNDRU DE COPIII VERMEȘULUI!

ION IACOB DAMIAN, PRIMAR AL COMUNEI VERMEȘ

Și, asta n-o mai credeam! Ion Iacob Damian, primarul comunei Vermeș, a fost unul din susținătorii, prezenți, ai Ansamblul Folcloric „Vermeșana” care a participat la ediția a VI-a a Festivalului Concurs Euroregional al Jocului Popular „Hora”, desfășurat în micuța comună Dudeștii Noi. Văzându-l, m-am

îndreptat în grabă spre dânsul, dorind să aflu cum se simte într-o așezare de pustă. „Roxana, să știi că și pusta are poezia și frumusețea ei. Am venit aici, însoțind tinerii artiști ai comunei mele cu gândul că prezența mea, le va da mai multă încredere în puterile lor. Și te asigur, că evoluția artistică a vermeșenilor a încântat publicul. Sunt mândru de copiii Vermeșului!”

De la domnul Gerson Teacă, inimosul animator al vieții cultural-artistice din Vermeș, am aflat că: „Aceasta a fost cea de-a patra ediție consecutivă la care am participat alături de formații renumite din Timiș, Hunedoara, Arad

și Caraș-Severin. Anul acesta am obținut pentru a doua oară premiul „Emilian Dumitru”.

Cu mențiunea că din juriu au făcut parte coregrafi consacrați, doresc să subliniez că am trăit aici, o zi frumoasă, cu parada portului popular, cu hora formațiilor participante și, bineînțeles, cu spectacolul concurs.”

Bogata activitate a Ansamblului Folcloric „Vermeșana”, a continuat la scurt timp și în Stațiunea Balneoclimaterică „Buziaș”, dar, despre acea prezență, vom vorbi în numărul viitor al jurnalului nostru.

MULȚUMESC DOAMNEI PROF. ANDREIA TEACĂ, PENTRU SPRIJINUL ACORDAT ÎN REALIZAREA ACESTEI PAGINI / ROXANA FURDEAN

Foaia de Coșteiu

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Jinerii duc cu cinste numele comunei Coșteiu pe atâtea meleaguri!

Prof. Lili CAREBIA

Ajuns în frumoasa comună Coșteiu, întâi m-a surprins ordinea și curățenia, apoi liniștea. O zi atât de calmă și liniștită, încât și vântul vorbea doar în surdina. Coșteiul este o comună cu locuri pitorești și dacă aș avea un toiag de arhanghel, aș pleca la pas prin

satele sale. Dar Coșteiul este și o comună cu oameni inimoși, dovadă, această doamnă profesor, cu care am stat, cu plăcere, de vorbă, coordonatoarea Ansamblului „Florile Stăvilărilor” din Coșteiu.

Doamna profesoară, Liliana Carebia, cum a fost anul cultural 2018 pentru dumneavoastră, în calitate de coordonator al Ansamblului Florile Stăvilărilor din Coșteiu?

▶ A fost un an foarte bun. Am fost la multe festivaluri și am organizat multe manifestări culturale în localitate.

Cum de reușiți, doamnă, să desfășurați această frumoasă și nobilă activitate, dar, în același timp, și foarte grea, dat fiind că vă desfășurați și activitatea de dascăl la școală?

▶ Reușesc să îmbin cu succes cele două activități fiindcă îmi plac foarte mult amândouă. Se știe că, dacă nu faci din plăcere ceea ce faci, nu poți avea reușite. Și la școală am un ansamblu folcloric, dar și un grup vocal cu elevii.

Cine vă ajută în această activitate de promovare a culturii, a tradițiilor și a folclorului în comuna Coșteiu?

▶ Din punct de vedere financiar, primăria. Aici am reușit să aflăm un sprijin real pentru buna desfășurare a activităților noastre. Conducerea primăriei ne oferă microbuzul pentru deplasări și ne achită drumul, cazarea și masa pe unde ne deplasăm, atunci când plec în vacanțe cu elevii comunei noastre.

Știu că vă îngrijiți cu o atenție aparte de tinerii acestei comune, faceți deplasări, după cum ați spus, dar aveți și grija de a oferi membrilor ansamblului momente, zile de reală destindere.

▶ Este adevărat și merită acești tineri care duc cu cinste numele comunei Coșteiu pe atâtea meleaguri. Anul trecut, am fost la Geoagiu, iar în 2017, la Herculane. În fiecare an îi duc pe copii undeva în vacanță, să îi stimulez, asta, desigur, cu sprijinul Primăriei și al Consiliului Local Coșteiu. Când particip la festivaluri, tot primăria mă finanțează cu drumul. Dar uneori, chiar și colegii

mei de pe cultură pe unde merg la spectacole ne asigură cazarea și masa.

Dar și dumneavoastră, din câte știu, îi primiți cu aceeași omenie, atunci când vin și ei la Coșteiu

▶ Desigur, așa procedez și eu când organizez festivaluri în comună. Asigur cazarea și masa participanților și cu transportul fiecare se descurcă cum poate.

Ați participat și la multe festivaluri în străinătate, aș dori să aflăm de ce ați renunțat?

▶ Am fost, este adevărat, la multe festivaluri în străinătate, dar acum am renunțat. Și am renunțat pentru că nu mai pot să ies cu microbuzul de la noi, fiindcă trebuie aranjat într-un anumit mod special pentru ieșirea din țară și nu se merită pentru două-trei zile să consumi așa de mulți bani.

Doamnă profesor Carebia, cum e să organizezi un asemenea festival?

▶ E multă muncă. Am avut invitate formații de la noi, am avut și de la Săpânța și din județele apropiate. Obligatoriu am avut și din Serbia, nu formații sârbești de la noi din țară. Am avut din Novi Sad, din Nacovo, din Banatul Sârbesc. Dar, din păcate, până la urmă am renunțat.

TRANSPARENȚA ADMINISTRATIVĂ

HOTĂRÂRI ALE CONSILIULUI LOCAL AL COMUNEI COȘTEIU

Hotărârea nr. 33 din 27.06.2019, privind rectificarea nr. 1 a bugetului local al comunei Coșteiu, pe anul 2019.

Hotărârea nr. 34 din 27.06.2019, privind rezilierea contractului de închiriere nr. 2898/ 04.05.2015.

Hotărârea nr. 35 din 27.06.2019, privind aprobarea raportului de evaluare și vânzarea terenului în suprafață de 1065 mp, înscris în C.F. NR: 402609, număr cadastral: Top: 402609 din localitatea Coșteiu.

Hotărârea nr. 36 din 27.06.2019, privind aprobarea documentației tehnice de intabulare în cartea funciară a imobilului teren aparținând domeniului privat al comunei Coșteiu.

Hotărârea nr. 37 din 27.06.2019, privind aprobarea unei documentații tehnice de dezmembrare a imobilului situat în comuna Coșteiu, evidențiat în CF nr.404389 Coșteiu și transmiterea unui teren în suprafață de 225 mp., în proprietatea publică a statului în administrația Serviciului de Telecomunicații Speciale.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Domnul Silvian Gander din comuna Coșteiu, ar dori să știe dacă există fonduri ce pot fi accesate de către apicultori? Interesându-ne, îi răspundem domnului Gander, că până în anul 2022 Comisia Europeană va avea disponibili 120 de milioane de euro pentru apicultori. Fondurile vor putea fi accesate începând cu 1 august 2019 și vor avea aplicații deschise până pe 31 iulie 2022.

Sprijinul oferit de UE este dublat de contribuțiile statelor membre UE și se va acorda prin programe stabilite la nivelul fiecărei țări. Apicultorii din România vor fi invitați în curând pentru a-și spune părerea despre ce trebuie România să finanțeze în acest domeniu. Printre oportunitățile de finanțare se vor regăsi programele educaționale, sprijin pentru pomirea unei afaceri în apicultură, lupta împotriva paraziților și chiar cercetare pentru îmbunătățirea calității mierii de albine.

Important! În momentul de față, cererea de miere de albine nu poate fi acoperită la nivelul întregii UE de către ceea ce produc țările membre. Doar 60% din cererea de consum poate fi satisfăcută în prezent, așadar e o oportunitate bună de afacere pentru toți cei interesați.

ANUNȚ PRELABIL PRIVIND AFIȘAREA PUBLICĂ A DOCUMENTELOR TEHNICE ALE CADASTRULUI

Unitatea administrativ - teritorială Coșteiu, cu sediul în Comuna Coșteiu, nr. 282 A, din Județul Timiș, anunță publicarea documentelor tehnice ale cadastrului pentru sectoarele cadastrale nr. 20,41,52, situate în extravilanul UAT Coșteiu, județul Timiș, începând cu data de 24.06.2019 până în data de 22.08.2019, pe o perioadă de 60 de zile, la sediul Primăriei Comunei Coșteiu, conform art.14 alin. (1) și (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cererile de rectificare /contestațiile documentelor tehnice pentru imobilele din sectoarele cadastrale mai sus menționate, se pot depune la sediul Primăriei Comunei Coșteiu, județul Timiș, în fiecare zi lucrătoare de luni până vineri, în intervalul orar 8:30 – 13:00, cât și pe site-ul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

PRIMAR,
EC. PETRU CAREBIA

Foaia de Birchis

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Fără sprijinul domnului primar Ioan Guțu, nu ne-am descurca

Iancu VOLUNGAN - Paroh al Bisericii satului Ostrov

M-am așezat la masa de scris, cu gândul la această zi fierbinte în care am trecut și pe la Birchis, în drumurile mele prin ceea ce Vasile Todî numește cu înfinită candoare „Țara Banatului”. A fost cu adevărat o zi caniculară de iulie. Cerul avea o luminozitate orbitoare, iar atmosfera încărcată cu electricitate sporea disconfortul. Doar marea sălbatică a codrilor prin care am trecut mi-a mai răcorit și înfiorat sufletul. În freazătul frunzelor – agitate de un curent de aer prevestitor de furtună - într-un joc al imaginației mele, deslușeam glasul duhurilor pădurii; în umbrele desigurilor – amenințări tainice; în pâcla verzuie care plutea zdrențuită pe sub boltele coroanelor bogate ale copacilor – siluetele strigoilor care, odată demult, incolțeau pe călătorii rătăciți, împingându-i la pieire. Frumosă și plină de mister pădurea birchișană... Ei bine, ieșind dintre hotarele ei, în micuțul sat Ostrov, al comunei Birchis, am avut plăcerea să-l întâlnesc pe Prebunul Părinte Iancu Volungan.

Sunteți, Preaonorate Părinte Volungan, preot în Parohia Ostrov.

► Da, sunt preotul satului Ostrov, din Protopopiatul Lipova, Arhiepiscopia Aradului.

De câți ani păstoriți credincioșii ortodocși ai satului Ostrov din comuna Birchis?

► De mult domnișoară, de 44 de ani. Vezi dumneata, stai azi de vorbă cu un om aflat în pragul pensiei.

Câți creștini ortodocși avea parohia satului dumneavoastră acum 44 de ani?

► Ei, dragă domnișoară Roxana, acum 44 de ani, Parohia Ostrovului avea 500 de suflete.

Și azi?

► Azi, din păcate, mai sunt 170 de suflete.

Am trecut prin satul dumneavoastră de mai multe ori, am admirat Biserica, temeinic îngrijită și am apreciat efortul vizibil pe care îl depuneți ca Biserica să arate astfel.

► Domnișoară, e bine să știți, că la efortul meu și al credincioșilor mei, se adaugă ajutorul important pe care îl primim din partea domnului primar Ioan Guțu. Fără sprijinul domnului primar Ioan Guțu, nu ne-am descurca.

De câți ani îl cunoașteți pe domnul Ioan Guțu?

► Ooo, păi îl cunosc din vremea când era președintele Cooperativei Agricole de Producție. A fost, dacă nu mă înșel, și cu siguranță nu mă înșel, Ioan Guțu a fost cel mai tânăr președinte

de Cooperativă Agricolă de Producție din România.

Ei, povestești-mi, vă rog, cum era acest om în ipostaza de cel mai tânăr președinte de CAP din România?

► Cu o imensă deschidere spre oamenii cu care lucra, spre locuitorii comunei, dovadă că oamenii l-au iubit, l-au respectat și au reușit ca alături de dânsul, împreună, să aibă realizări care situa CAP-ul condus de domnia sa, printre gospodăriile fruntașe ale județului. A fost un om, așa cum este și acum, care știa să asculte oamenii. Că oamenii, cum spuneam, l-au prețuit, stă dovadă faptul că la scurt timp după revoluție, l-au ales în fruntea administrației locale. Un loc de muncă pe care îl onorează cu cinste și hărnicie. Nu știu de cât timp răspunzi dumneata, jurnalistic vorbind, de comuna Birchis...

De ceva vreme...

► Ei, trebuie să reții că primarul Ioan Guțu, în fiecare an, a făcut ceva pentru comuna noastră. Astăzi de pildă, când noi stăm de vorbă, dânsul a semnat recepția la noul teren de sport din localitatea Birchis, dotat cu gazon sintetic. Iar ajutorul pe care ni-l acordă nu numai nouă reprezentanților Bisericii, ci și Școlii ori diverselor asociații, este unul extrem de important.

BIRCHISUL DE ALTĂDATĂ

AUREL VODICEAN

Pe ulița ce cotește către biserică pășesc fără grabă, ca în zi de sărbătoare, Ion, Ana și Iacob. Alături i-a ajuns din urmă Dumitru Cătănescu, împreună cu cele două fete și nevasta.

- Bună ziua, frate Ioane!

Așa-i zicea, „frate Ioane”. Într-adevăr, se înțelegeau ca frații încă din copilărie.

Bună să-ți fie inima, Mitre dragă. La biserică?

- Da. La biserică. Ne-a ajutat Bunul Dumnezeu să avem și noi bisericuța noastră. Pe cea veche ne-o arseră păgânii, nu i-ar ajunge Dumnezeu ziua de mâine!

Au intrat. Bărbații în față, femeile în spate. Îngenunchează. Ana și Leana, nevasta lui Mitru, cu cele două fiice ale ei. Nemișcate cum stăteau în ge-

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Domnul Mircea Stoian din comuna Birchis, ne întreabă ce trebuie să înțeleagă prin „căsătorie de stânga”? Îi răspundem cititorului nostru că pentru membrii familiilor regale din Europa, căsătoria a însemnat cel mai adesea obligație și foarte rar iubire. Partenerii, în special ai moștenitorilor tronului, se aleg de rang egal pentru a asigura cea mai potrivită alianță politică, militară și financiară. Cu toate acestea, s-a întâmplat ca un prinț să se îndrăgostească de o femeie considerată nepotrivită să devină soția viitorului rege. Așa a apărut căsătoria morganatică. Termenul provine dintr-o sintagmă latină și înseamnă „căsătorie pe baza darului de dimineață”. În acest caz, mireasa nu are dreptul decât la dota primită în dimineața nunții. Nu are dreptul la titlul,

nunchi, cu mâinile împreunate a rugăciune și ochii ridicați spre icoanele de pe iconostas, păreau un sfânt grup statuar dăltuit în marmură albă.

Cu gândul la rugile înălțate spre Dumnezeu, la bucuriile și necazurile lui, Ion nu simți când preotul Iosif Popovici încheie slujba în biserică. Își reveni la cuvintele meditative, pline de sfaturi, adresate cu ton cald, duhovnicesc, lor, enoriașilor: „Iubiții mei credincioși! Să ne lepădăm de noi înșine... Să urmăm lui Christos, purtând crucea... Religia ne arată două lucruri: Ne arată mizeria noastră și ne arată vindecarea ei... Ziua veșniciei și noaptea acestei vieți... Cei dintâi vor fi cei de pe urmă, iar cei de pe urmă vor fi cei dintâi.” Lumea din biserică savura predica. Vorbea frumos părintele Iosif. El nu venise de mult în această parohie. Cu doi ani în urmă a terminat Seminarul Teologic de la Blaj, înlocuindu-l pe bătrânul părinte Ion Glodău, care timp de treizeci de ani le-a fost mesagerul lui Dumnezeu, întru slujirea altarului...

POEZIA DE ȚINUT MINE

Ne trebuie țărani

DAMIAN URECHE

Dinspre câmpia țării se-aude o chemare,
Chiar când arăm hârția și-o semănăm cu soare,
Ca meseria gliei la daci și la romani,
Și astăzi, după veacuri, ne trebuie țărani.

La țară vă lipsește câte ceva și vouă,
Dar împărțim frățește câte-un necaz sau două,
Când nu-s cireșe-n piață nici pepeni dolofani,
Ca miezul fructei coapte ne trebuie țărani.

Civilizați cum suntem, mecanizăm țărâna,
Dar piersica și mărul tot le culegi cu mâna,
Culegi cu mâna struguri la Iași sau Drăgășani,
Și pentru mâini de-acestea ne trebuie țărani.

Vișăm belșug și totuși belșugul nu ne-mpunge,
Pământ avem cât este, atâta ne ajunge.
Cu o recoltă nouă să fim contemporani,
Industriei de spice îi trebuie țărani.

De ce când arde vara cu spicul la un loc
De ce când naște glia și prunele se coc
Feciorii de la sate vin la oraș vatmani
Când nouă-n jarul holdei ne trebuie țărani ?

Îmbătrânesc părinții, de sat copiii scapă,
Ce singură rămâne la țară doamna sapă,
Ea care ne-a dat pâine de mii și mii de ani,
Și-acum ne spune totuși că-i trebuie țărani.

Din albumul comunei Birchis

Noul și modernul teren de sport cu gazon sintetic din satul reședință de comună

PAGINA COORDONATĂ DE PROF. ROXANA FURDEAN

Foaiia de Aquatim

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

PRIMA FÂNTÂNĂ DE ADÂNCIME DIN TIMIȘOARA

DR. ING. ILIE VLAICU, DIRECTOR GENERAL AQUATIM

În anul 1832, doi cetățeni se decid să foreze prima fântână de adâncime cu speranța că vor da peste o pânză de apă arteziană. Nu au însă noroc și renunță în cele din urmă. În anul 1835, sub comanda directă a aceluiași maior Heinrich Hentzl, ajuns director al corpului de genști militari, se forează din nou, în Piața Unirii, până la adâncimea de 54,99 metri, dar nici acum nu se obține apă

potabilă arteziană. Stadiul tehnic al forajului era încă în epoca de pionierat și abia după mijlocul secolului al XIX-lea se vor obține primele rezultate notabile pe plan mondial.

Între timp, mașina hidraulică, conductele duble subterane și cișmele încep să dea semne de oboseală. O comisie specială constată, în anul 1836, că la Magazia de aprovizionare (Bastionul Maria Terezia era folosit și ca magazie de provizii pentru garnizoană), din cauza defecțiunii unei vane, apa a fost închisă pe ramura nordică a conductelor. Mai mult, risipa de apă a fost atât de mare, încât păsările de curte se bălăceau în apa scursă acolo, iar publicul doritor nu putea avea acces la cișmea. Ca urmare,

vechile conducte din lemn vor fi înlocuite, la început doar pe anumite porțiuni, mai apoi pe distanțe mai mari, de conducte din fontă.

Unul dintre numeroșii călători prin Timișoara acelor vremuri, I.G.Kohl, descrie în jurnalul său situația apei potabile și a fântânilor: „Fântâni cu apă bună nici astăzi nu există în oraș, deși s-au făcut încercări zadarnice cu fântâni arteziene (...) Vara, îndeosebi, această apă este caldută (...) Câteodată se înfundă țevile sau se întâmplă alte defecțiuni cu ele. Atunci întreaga Timișoară ajunge la strâmtoare mare pentru că suferă de două lipsuri contradictorii. Ea are prea multă apă și prea puțină. În astfel de cazuri se apelează la apa din râul Bega”.

Muntele fără apă

ADRIAN PĂUNESCU

*Abia trăim în munte fără apă,
cu ochii căutând-o în zadar,
mereu e-n preajmă și mereu ne scapă,
ascunsă de o umbră de stejar.*

*Și fagii o mai țin în rădăcină
și se numește rouă-n zori de zi,
de năucirea ei ni-i setea plină
și apă-n somn de frunți vom regăsi.*

*Nici nu mai știm de unde-atâta verde
când apa a fugit demult din munți*

*și-ntreagă uneltirea ei se pierde
sub scutul mort al brazilor cărunți.*

*Și muntele e tot fără de apă,
deasupra, ochii cerului sunt mari,
când văd cum piatra, de căldură, crapă,
iar noi nu punem preț pe fântânari.*

„DETECTIVII APEI” DIN TIMIȘOARA, PE LOCUL I

LOREDANA LEORDEAN

Echipa de detecții pierderi a societății Aquatim a obținut locul I la Concursul național de detecție a pierderilor de apă „Vasile Ciomoș”, ce a avut loc în luna iunie, la Călărași. Echipa Aquatim, formată din „detectivii apei” Alin Anchidin, Dan Blaga, Ioan Kiss și Daniel Parvan, a concurat cu alte 24 de echipe din țară la această competiție, organizată de Asociația Română a Apei și foarte populară în rândul companiilor de profil.

Premiul I este adjudecat pentru a doua oară de către compania timișeană de apă, câștigătoare și a primei ediții a concursului, în anul 2008. Concursul a constat în patru probe practice, a câte 30 minute fiecare, de localizare a pierderilor de apă din rețelele publice, desfășurate pe teren. Concurenții au avut de identificat între unul și trei defecte de conductă pe fiecare tronson de rețea prezentat în competiție. Pe locurile II și III s-au clasat echipele Companiei de apă Arad, respectiv ale Companiei de utilități publice Dunărea Brăila.

Premiile acordate de sponsori au constat în aparatură de specialitate. „Suntem mândri și bucuroși că aducem acest premiu cu noi, la Timișoara. Organizarea colegilor din Călărași a fost una exemplară, ne străduim să ținem ștacheta la înălțime!”, a declarat Ioan Kiss, membru al echipei detecții pierderi Aquatim. Una din tradițiile competiției menționate impune câștigătorilor să fie gazdele următoare ediții.

CRESC COTELE MĂRILOR

ROBERT ȘERBAN

O știre de la agenția de presă Mediafax mi-a mai temperat dorul de mare: până în anul 2100, nivelul mărilor ar putea crește cu peste doi metri, situație care ar avea efecte dezastruoase la nivel global. Adică, dispariția mai multor zone de coastă din Europa, Statele Unite, cât și a sute de insule. Oamenii de știință spun că o creștere cu peste doi metri a nivelului apelor va însemna pierderea a nu mai puțin 1,79 de milioane de kilometri pătrați de terenuri, ceea ce ar genera exodul a aproape 190 de milioane de oameni.

Tot cercetătorii afirmă că zone întregi din Londra ar fi înghițite de ape, iar Veneția ar fi de nelocuit. Previziunile, scrie Mediafax, au avut la bază un scenariu de tip „ca-de-obicei”, adică a fost luată în calcul ipoteza agravării schimbărilor climatice pe actuala lor traiectorie. Fără eforturi, la nivelul întregii lumi, va avea loc topirea calotelor glaciare din Groenlanda și Antarctica. Experții au luat în considerare nivelul de topire al acestor calote pe baza unor scenarii de creștere accentuată sau redusă a temperaturilor la nivel global. „O mare porțiune din Olanda se află deja sub nivelul mării, dar digurile și stațiile noastre de pompare au grijă ca teritoriul nostru să nu fie inundat”, a declarat Jeroen Aerts, directorul Institutului pentru Studii de Mediu din cadrul Universității Vrije din Amsterdam. Doar că doi metri în plus ar pune sub semnul întrebării mai toată Olanda.

Speranța – care, o știm prea bine, se scufundă ultima – ne e în măsurile rapide ce se vor lua și ce vor stopa încălzirea globală și, în consecință, cea pe a creșterii nivelului mărilor și oceanelor. Oricum, vara asta încă se mai poate face plajă pe litoral. Inclusiv pe cel românesc.

ACEEAȘI ÎNTREBARE, MAI MULTE RĂSPUNSURI

ROBERT ȘERBAN

Știați că 40% din plasticul nou produs se folosește pentru a fabrica ambalaje de unică folosință, majoritatea fiind nereciclabile și ajungând în gropi de gunoi, în incineratoare sau în natură?

Știați că, în 2017, aproximativ 12% din consumul global de petrol a avut ca destinație industria petrochimică, mai exact fabricarea plasticului și că, în mod îngrijorător, industria plasticului anunță o creștere de 33% în următorii 4 ani?

Știați că România produce anual circa 8 milioane de tone de deșuri? Peste 90% dintre deșeurile produse nu sunt reciclate și ajung direct la gropile de gunoi, în apele curgătoare și în alte zone din natură adesea puțin vizibile cetățeanului.

Știați că deșeurile din plastic reprezintă 90% din totalul deșeurilor marine? Impactul lor negativ afectează pescuitul, turismul, industria fructelor de mare (niveluri sporite de poluare ale mărilor și oceanelor sunt asociate cu producția toxică de fructe de mare), duc la creșterea cheltuielilor administrațiilor locale, afectează bunăstarea și sănătatea comunităților din zonele litorale și au efecte diverse și numeroase asupra sănătății oamenilor.

Știați că un agricultor austriac, în vârstă de 47 de ani, și-a stropit livezile cu un insecticid foarte puternic, într-o perioadă în care pomii fructiferi erau încă înfloriți și atrăgeau multe albine, încât albinele din aproximativ 50 de stupi din acea regiune au murit? Și mai știați că un tribunalul l-a găsit vinovat la acuzația de „atingeri deliberate aduse mediului înconjurător” și l-a condamnat la 12 luni de închisoare, din care patru luni cu executare?

CE TRISTĂ POATE FI UNEORI, ACTUALITATEA CLASICILOR

Soarele zâmbea printr-o singură rază, la ceasul la care am ajuns în livada casei sale din câmpie. Vasile e un diurn, iubește răsăritul, asemeni oltenilor. Așa a crescut: „In copilăria mea, lumea se deștepta cu un ceas înainte de răsăritul soarelui. Întâi muierea și apoi bărbatul. Erau anii în care poporul român era definit socioprofesional ca «muncitor».” Ne așezăm la masa umbrită de cireș, sorbim din cafeaua caldă, căutând un prim răspuns la întrebarea poetului: „Știți voi cât cheltuiește un copac /Să-i facă anotimpului pe plac?”

Stârniți, domnul meu, prin gestul dumneavoastră de a publica, an de an, la „Editura Cartea bănețeană” un număr mare de volume, o adevărată emulație între scriitori. Dar dumneavoastră? Publicați rar, scrieți anevoios?

Nu scriu nici ușor și nici anevoios. Scriu doar atunci când simt deasupra mea miracolul „umbrelei sfântului Petru”, adică miracolul iubirii și scriu pentru oameni care, citindu-mă și înțelegând ce scriu, se bucură sincer. Eu trăiesc conștins că bucuria, râsul și cântecul sunt cele trei dimensiuni cu care se apără orice neam pentru a nu deveni șleahță.

Nu vreau să uit, din acest motiv vă întreb acum: cum comentați arestarea lui Liviu Dragnea?

O, dacă ai ști câți se mai află în Parlamentul țării, așteptând să-i calce pe urme... Noi avem nu un guvern slab, sau nu numai, noi avem, și asta e grav, un Parlament corupt. Știi cum își numeau maghiarii Parlamentul în perioada statului dualist?

Nu.

„Preacinstita Casă”! Oare a văzut cineva între parlamentarii României, cu privirile lor stăpânite de o frică insidioasă, în cei aproape 30 de ani, oameni, dacă nu preacinstiți, măcar cinstiți?

Nu mi-ați răspuns la întrebare.

Roxana, ziua de azi este atât de frumoasă și noi o privim dintr-un cerdac înălțat în mijlocul livezii, văzduhul miroase a sănzienă și sufletul a cireșe coapte, de ce mă îndemni să calc pe drumul spinărilor încovoiate?

Aș vrea totuși să aflu, părerea dumneavoastră, despre atitudinea de om căruia îi pasă a președintelui Iohannis.

Dragă, Iohannis este un saș trufaș, căruia îi lipsește doar lornionul pentru a fi pe deplin ridicol și care prin modul său rigid și filistin de a-și păstra poziția de arbitru solemn pe terenul jocului politic, mi-l amintește pe sârmanul Wenzel al Boemiei, rămas cu discutabilul titlu de suveran al Regatului Romanilor. Și când te gândești că un om ca Frunzăverde și-a jucat libertatea, pentru a-l ajuta pe acest personaj de fabulă comică să ajungă președinte, zâmbești a râde. Iohannis Werner, este un personaj cu rare momente de ebulliție pe care nici măcar Angela-tante, cu răbdarea ei de Omama, nu-l ia în serios. De altfel, nu văd nici un om politic român, din decembrie 1989 și până azi, demn de a fi invitat în loja cu fotoliu de orchestră a istoriei. Sunt acești politicieni, cetățeni mai egali decât noi în fața legii și a seifului cu privilegiu, inși care, odată ajunși acolo unde nu ar fi ajuns niciodată în vremuri normale, trăiesc netulburati de propria turpitudine.

Nu se mai află astăzi, domnul meu, nici măcar un conducător poet. Actori da, dar poeți?

Nu vreau să te dezamăgesc, dar va mai trece multă urâtenie pe drumurile lumii până să mai apară un om politic precum Neruda, ori un cap încoronat precum René d'Anjou. Că veni vorba, celebra carte a regelui René d'Anjou „Inimă de iubire aprinsă”, am admirat-o la Biblioteca Națională din Viena, împodobită cu frumoase miniaturi romantice, este un poem încântător, imitat după Lancelot, care ne înfățișează goana după aventuri a doi tineri cavaleri, „Dorință sinceră” și „Inimă de iubire aprinsă”. Dar René d'Anjou, draga mea, a fost în strânsă legătură cu Italia Renașterii...

Renașterea mi se pare o mișcare intelectuală și artistică ce s-a exprimat în afara cadrului oficial al societății evului mediu. Greșesc?

Ai dreptate, ea își urmează destinul, prin reprezentarea ei și, adesea chiar împotriva societății. Dar ce reprezentanți! Petrarca, Leonardo da Vinci... Dealtfel, cuvântul „geniu” aplicat unei ființe omenești este o născocire a acestei epoci.

Aud, tot mai des, o expresie tristă, o constatare dezolantă: «România trăiește în noaptea minții».

Nu numai România. Este adevărat însă că noi am devenit un popor infirm cultural și că trăim într-o țară în care diploma universitară, în foarte multe cazuri, nu face cât prețul hârtiei pe care este tipărită, dar nu suntem singurii. Dacă asta îți sună consolator. Din păcate, repet, din păcate, trăiesc tot mai departe de oameni personalitățile care pot crea acea atmosferă de entuziasm care îndemna pe un Ulrich von Hutten să exclame cu încântare: „Se trezesc mințile, e o bucurie să trăiești!”

Apropo de România, citeam recent că Rainer Maria Rilke era fascinat de «Izvor», chiar îi scria con fratelui său moldovean, Ion Pillat: „Cum să nu iubești România după ce ai citit «Izvor»? A fost lectura mea preferată de-a lungul unui an întreg”. Pe dumneavoastră ce, scrieri vă fascinează?

Pe mine mă încântă multe rânduri scrise de oamenii alduiți cu harul scrisului, dar mă subjugă până la uitarea de mine, mărturisirea preotului care, ieșind cu sfințele Daruri pe ușa altarului spune: „Cred Doamne, și mărturisesc că tu ești Christos, fiul lui Dumnezeu celui viu, carele ai venit în lume ca să-i mărturisești pe cei păcătoși dintre care cel dintâi sunt eu!”

Ați citit «Izvor»?

Nu.

Vi-l pot împrumuta.

Mulțumesc, mai ales că autoarea a făcut parte din tripleta de aur a diplomației neplătite de statul român: Ana de

activitatea de custode al Bibliotecii din Hanovra unde a lucrat destulă vreme. Apoi, mai trebuie să știm, atunci când vorbim despre genialul evreu, filosof, matematician și om de stat, că pentru el rolul cunoașterii era de ordin practic: ameliorarea condiției umane. El gândea că un tratat de agricultură, un manual de tâmplărie, o colecție de ziare sunt mai instructive decât o sută de autori clasici. Roxana, nu poți lua nimănui dreptul la partea sa de adevăr. Chiar dacă în acel adevăr crede doar el.

Cum comentați «alegerile europene»?

Dragă, guvernul actual a ieșit învins din alegeri. Dar aceasta nu a constituit o izbândă a democrației și nu acesteia i-au fost consolidate pozițiile, iar beneficiarul acestor alegeri și a celor care vin nu va fi poporul român. Reiterez: România este o țară frumoasă, căreia i-ar sta bine, din punct de vedere moral, și cu oameni frumoși. Din păcate, cum remarca un mare om de teatru, fibra morală a acestui neam, s-a degradat în acești 30 de ani, până la formele ei cele mai jalnice. A ieșit drojdia afară din oameni...

Foarte mulți preoți ortodocși, cu care stau de vorbă în paginile jurnalului interregional „Banatul”, optează, discret e adevărat, pentru unirea cu Roma. Să fie aceasta, rodul vizitei papale?

Dragă, Petre P. Carp a ajuns ministru la numai 33 de ani în guvernul prezidat de conservatorul Manolache Costache Epureanu în care deține portofoliul Externelor, declara în Camera Deputaților, este adevărat, citându-l pe Ion C. Brătianu care spusese: „acolo unde este ortodoxie, acolo este România”, dar va adăuga și punctul său de vedere în calitate de ministru de Externe: „acolo unde sunt gițiile latine, acolo va fi și inima României”. Eu, din acest punct de vedere, sunt alături și azi, de dorința Părintelui

VASILE TODI

Noailles – Martha Bibescu – Elena Văcărescu. Un fenomen unic în cultură, în cultura românească, în cultura franceză și, după toate probabilitățile, în cultura întregii lumi. Și toate trei verisoare! Cât adevăr ascunde genetica Roxana... Martha Bibescu, scriitoarea română de limbă franceză sau scriitoarea franceză de origine română?

Cred că poate fi definită alternativ, fără a-i știrbi din strălucire.

Ai dreptate.

Soția lui Valentin Bibescu.

Da, un admirabil coechipier al Marthei. Valentin Bibescu, a fost comandantul celor mai eficiente escadrile de vânătoare românești din perioada războiului, fiind botezat de specialiștii francezi din misiunea Berthelot, „veselul maniac al sinuciderii”. Boieri adevărați și oameni cu școală făcută temeinic, draga mea.

Seșez în rândul tinerilor, de azi, o ostilitate față de școală și carte. Mă înșel?

Nu, te susține chiar statistica noastră care ne arată că tocmai datorită acestei idiosincrasii față de școală și carte am ajuns, la mai bine de un sfert de veac de la înlăturarea comuniștilor de la putere, o țară cu mai mult de 45% din cetățenii săi, analfabeți funcționali. Vorba omului care îmi îngrijește livada casei din câmpie: „Domnule, cât ar fi cartea de ușoară, e grea a dracului!” Și într-un fel, are dreptate, nu este ușor să fi iubitor de cărți. Și când spun asta, mă gândesc la unul din marii colecționari de cărți de la începutul secolului al XIV-lea, Richard de Bury, cancelar al Angliei, care în cele 20 de capitole ale cărții sale „Philobiblon”, enunța, pentru prima oară, regulile ideale pe care trebuie să le urmeze adevărații iubitori de cărți. Sigur, nu poți să ceri tuturor să împărtășească dragostea sa, uneori fetișizantă, față de cărți, dar...

Domnul meu, există cărți inutile?

Nu! Este adevărat că Leibniz se plângea prin 1673, într-o scrisoare datată din Paris, de grămada de cărți inutile din bibliotecă, dar cred că a ajuns la această concluzie obosit de

Arhimandrit Arsenie Papacioc, spusă mie într-un interviu realizat în odihnitoarea sa chilie de la Mănăstirea Sfânta Maria din Techirghiol: „Aștept, frate Vasile, ca Apusul să vină să se închine cu smerenie la Răsărit”. Ori așa ceva nu se va întâmpla niciodată.

Dumneavoastră sunteți filounionist?

Măi, dacă ecumenismul s-ar naște din dorința pură a sfințelor biserici, da, dar dacă el este stârnit doar de interesele unor păstori despre care Părintele Iustin Păruv ne-a asigurat că nu au nimic profund creștin și religios în ei ci doar o viață politică, atunci...

Atunci?

Până atunci, vorba lui Zovscenko: „Hai să ne respectăm unii pe alții de mâine încolo”.

Umoristul?

Exact, Zovscenko, are o schiță care se numește „Suferințele sârmanului Werther”, după titlul lui Goethe. Ce pătește un rus într-o zi la Moscova? Pe unde umblă, este bătut și ofensat pretutindeni. Seara, rusul, după ce culege un sac de ofense și de suferințe, se așează la orizontul și zice: „Fraților știți la ce mă gândesc eu? Hai să ne respectăm unii pe alții de mâine încolo”. Zovscenko ăsta a murit dus de Jdanov la Pojul Nord pentru că și-a bătut joc, într-o revistă sovietică, de omul sovietic, timp de 20 de ani și nimeni în timpul ăsta n-a băgat de seamă de ce se vinde revista aia.

Incheiem dialogul nostru pentru azi, cu o strofă de poezie?

Cu o epigramă, ca să rămânem în universul lui Zovscenko, plin de umor.

Ascult.

„Din Banat până la Iași
Se resimte lipsa sării,
Fiindcă cei mai mulți ocași
Au ajuns la cârma țării.”

Păstorel.

Da și au trecut de atunci 73 de ani. Ca să vezi ce tristă poate fi uneori, actualitatea clasicilor.

DIALOG CONSEMNAȚ DE

ROXANA FURDEAN,

PENTRU „ALMANAHUL DOBROGEA 2019”

Ediție coordonată de Roxana FURDEAN